

- 369 -

66 [25] - 3Q

FM 5145

και

FM τόπος Γ'

Διορθώσεις και

εμπληρώσεις

6. 546.

Δελτίο 1

FM.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

ΚΑΙ ΑΛΛΑ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Δ'.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΡΑΤΗΣ.

Μεταπ. ΔΕΝ στόλεγα, Ἀποστολή μου, ποῦ ἀναμφιβόλως πλέον
Πρέπει ν' ἀλλάξουν σύστημα καὶ νὰ μᾶς δώσουν νέον;
Νὰ καταπέιθεσαι λοιπὸν σ' ὅσα τὸ δίκαιον θέλει,
"Ὅχι νὰ λές, «βαρέθηκα, νὰ ἤξεύρω δὲν μὲ μέλει.»
"Ὅποιος τοῦ τόπου τὸ καλὸν ποθεῖ μὲ τὴν καρδιά του,
Νὰ ἐπαγρυπνῆ χρειάζεται μ' ὅλα τὰ δυνατά του
"Ὡστε νὰ γένη τὸ καλὸν, καὶ τότε ἄς ἡσυχάζει.
"Ἐλεγχος συνειδήσεως δὲν θέλει τὸν πειράζει.
Τῶρ ὅμως ποῦ ἤξιώθημεν μὲ πᾶσα ἐλευθερίαν
Ἡμεῖς αὐτοὶ νὰ ἐκλέγωμεν τὴν ἀντιπροσωπίαν,
Κ' εἰς τὸ κρυπτὸν τὴν ψῆφόν μας νὰ δίδωμε ἢμποροῦμεν,
"Ἄνδρας ἀρίστους, βέβαια, νὰ ἐκλέξωμεν χρεωστοῦμεν.
Καὶ τὸ χρεωστοῦμεν μάλιστα, ἀφ' οὗ τοὺς ἀναξίους
Πολλὰ καλὰ ἐγνώρισάμεν, καθὼς καὶ τοὺς τιμίους·
Τριάντα χρόνων δοκιμῆ, καὶ δείγματα μυρία,
"Ἄ! πρέπει νὰ ἐκατάπεισαν ἐκάστου τὴν καρδιά
"Ὅτ' εἶναι ἀνάγκη πλέον σ' ἡμᾶς ὠρίμως νὰ σκεφθοῦμεν
Τοὺς ἐναρέτους καὶ σοφοὺς, αὐτοὺς νὰ προτιμοῦμεν.
"Ἄνδρας ποῦ νάχωσι τιμὴν, καὶ μάθησιν, καὶ ἀξίαν,
Μὲ εὐλαρινῆ φρονήματα καὶ μὲ γενναίαν καρδίαν.

Αὐτοὺς, αὐτοὺς νὰ ἐκλέξωμεν χρειάζεται, ἂν ποθοῦμεν
Τῶν πολλοτάτων μας κακῶν τὴν θεραπείαν νὰ ἰδοῦμεν.
Γεωρ. Ναι, ναι, Γεωργάκη μου ἀδελφέ! τὸ βλέπω ὁμολογῶ.
Τόσον πολὺ δὲν ἔπρεπε δι' αὐτὰ νὰ δυσπιστῶ.
Ἄλλ' ὅποιος ζεματίσθηκε (ὡς λέγει ἡ παροιμία)
Εἰς τὸ θέρμον, καὶ τὸ ψυχρὸν φοβεῖται, ἐν ἀληθείᾳ
Τριάντα χρόνοι ἀπέρασαν, χωρὶς ποτὲ καμμίαν
Εἰς τὰ Νησιά νὰ δώσωσι μικρὰν παρηγορίαν.
Μ' ὄλον ὁποῦ δὲν ἔλειψαν πολῖταί μας γενναῖοι
Νὰ τὴν ζητήσουν πάντοτε, καὶ γέροντες καὶ νέοι.
Μὰ τί νὰ κάμωσι κι' αὐτοὶ ἀφ' οὔ ἡ πλειονοψηφία
Τῆς ἀντιπροσωπίας μας ἐνήργει τὰ ἐναντία!
Δώδεκα χρόνοι ἀπέρασαν ἀφ' οὔ ἡ ἀναφορά μας
Ζητοῦσε μεταρρύθμισιν σ' αὐτὸ τὸ Σύνταγμα μας,
Κι' ἐφέτος εἰς τὸν Αὐγούστον, ἔκλεισ' ἡ δεκαετία
Ἀφ' οὔ καὶ ὁ Μουστοξύδης μας ἄφησε τὴν Ἀγγλίαν!
Τόσος καιρὸς, ὡς φαίνεται, ἔπρεπε νὰ περάσῃ
Διὰ ν' ἀκουσθοῦν τὰ δίκαιά μας!

Μεταπ.

Καὶ ποῖος νὰ μὴ γελάσῃ

Ἀκούοντας, Ἀποστόλη μου, ὁποῦ ὀνομάζουν δῶρα
Τὰ ὅσα δικαιώματα μᾶς ἀποδίδου υἱῶρα;
Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν αὐτὰ: ἂν θεραπείαν ποθοῦμεν,
Ἄνδρας τιμίους κ' εἰλικρινεῖς νὰ ἐκλέξωμεν χρεωσοῦμεν.
Λεῖπousι τώρα ἡ πρόφασες. Αὐτοὶ οἱ διαφεντευτάδες
Δὲν θέλει σᾶς προστάζουσιν ὡς Τούρκοι τοὺς ραγιαδες.
Οὐτ' ἡ ἐκλογὴ θὰ γίνεταί, ὡς ἄλλοτε, γελοία.
Ὅτ' ἀλείψῃ ἐλπίζω ὀλότ' εἰς παρρησία κωμῶδα!

Δίδοντες ψῆφον μυστικὴν, τί κάνει πλέον τὸ χέρι
Μέσα εἰς τὴν κάλπην, βέβαια, κανεὶς δὲν θὰ τὸ ξέρει·
Τὴν ἐλευθέραν θέλησιν, φόβος οὐδεὶς ἔμπορει.
Νὰ σοῦ ἐμποδίση, ὡς ἄλλοτε, οὐδὲ διὰ μία στιγμὴ.
Ἀστυνομία, διαφεντευταί, καὶ δανεισταί καὶ ἄλλοι
Δὲν θέλουν σοῦ ζαλίζουσιν, ὡς πρῶτα, τὸ κεφάλι,
Διότι τὰ χεῖλη τάζουσι, ἀλλ' ἐνεργεῖ ἡ καρδιά
Κι' ἔτσι, δυσκόλως, ἄσυλον εὐρίσκει ἡ πονηρία!

Γεωρ. Ἄ! τώρα, βεβαιότατα, κρυφὰ τὴν ψῆφον δίνω
Καὶ νὰ γκαρίζη ὡς γαΐδαρον καθέναν ἐγὼ ἀφίνω
Ἄν δὲν μᾶς γένουν μάθημα τὰ τόσα μας κακὰ,
Ἄλλοτελ' ἄς μὴ ἐλπίζωμεν κάμμία παρηγοριά.
Νὰ δώσω ἐγὼ τὴν ψῆφόν μου εἰς ὅποιον δὲν γνωρίζω
Διὰ τίμιον καὶ διὰ ἐνάρετον! — ὄχι ποτέ· ἀλλ' ἐλπίζω
Ὅτι διὰ τὸν καθέναν ἐθέλωμεν συμφωνεῖ

Ἄντάμα, κύρ Γεωργάκη μου, τί πρέπει νὰ γενῆ.
Μεταπ. Τί νὰ γενῆ; Πρέπει καὶ σὺ, κ' ἐγὼ, καὶ κάθε ἄλλος
Ποῦ τὴν πατρίδα του ἀγαπᾷ, μικρὸς εἴτε μεγάλος
Νὰ γίνωμεν ἀπόστολοι τῆς μόνης ἀληθείας
Καὶ φανεράς νὰ κάμωμεν ἀπάσας τὰς αἰτίας
Διὰ τὰς ὁποίας ἔποφέραμεν τόσα πολλὰ δεινὰ,
Διὰ νὰ γενῆ, ἂν δυνατὸν, καὶ τώρα θεραπείά.
Θυμᾶσαι ποῦλεγα ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οἱ μισθοὶ οἱ μεγάλοι
Τοῦ καθενὸς ἐξάλισαν τὸν νοῦν καὶ τὸ κεφάλι;
Εὐθύς ὡς λύκοι ἐτρέξανε, ποῖος νὰ πρωτολάβῃ
Παχὺν μισθὸν κι' ἐπάγγελμα μετ' τοῦ κοινοῦ τὴν βλάβη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Εἶναι μεγάλο τὸ κακὸν, μεγάλη δυστυχία
 Νὰ κυβερνοῦσι ἄνθρωποι π' ἔχουν φιλαργυρία !
 Στους παλαιούς ἐδιάβασα πῶς ἓνας ἐξηγεῖ
 (Μὰ δὲν θυμοῦμαι τὸνομα) φιλαργυρία τί ἐστί.
 Καὶ λέγει ὅτι ὁ φιλάργυρος, τὰ δίκαια ὀλοτελῶς
 Ἀφίνει καὶ δὲν σκέπτεται, ἀλλ' ὅτι διαπαντὸς
 Δοῦλος τοῦ κέρδους γίνεται. Ἴδού λοιπὸν ἡ αἰτία
 Ὅσων κακῶν ὑπόφεραν τὰ δύστυχα νησία!
 Διὰ τοῦτο κι' ὁ Βασίλειος, ὡς ἅγιος, συμβουλεύει
 Φιλαργυρία τὸν Χριστιανὸν, ποτὲ νὰ μὴ κυριεύῃ·
 « Μὴ γίνου, λέει, φιλάργυρος, ἵνα μὴ ἀντὶ Θεοῦ
 » Δοῦλος γενῆς τοῦ Μαρμωνᾶ ». Κι' ἄλλος προσθέτει ἀλ-
 « Ἄν εἰς τὸν κόσμον ἔλειπε τὸ νὰ λαμβάνη τις, [λοῦ.
 » Καὶ πονηρὸς δὲν ἤθελεν εὐρίσκειται κανείς » .
 Ὅσοι λοιπὸν φιλάργυροι πασχίζουσι νὰ λάβουν
 Διὰ τοὺς μισθοὺς ἐπάγγελμα, αὐτοὶ κυρίως μάς βλάβουν.
 Διότι ἀμελοῦσι τῶν λαῶν τὰ δίκαια, καὶ φροντίζουν
 Δοῦλοι τοῦ κέρδους νὰ γενοῦν καὶ πάντα νὰ πλουτίζουν,
 Διὰ τοῦτο σοῦπα κι' ἄλλοτε, ὅτι μ' αὐτὸν τὸν τρόπον,
 Οἱ Νομοθέται μας, κακὸν προξένευσαν ἴστον τόπον,
 Κι' ὅτι τὸν μαῦρον τὸν λαὸν δὲν ἀντιπροσωπεύουν,
 Ἄλλ' ἐξουσίαν ἀπόλυτον, ξένη ἐξουσίαν δουλεύουν.
 Ἄς εἶν' καλὰ, κι' ἄς χίρωνται! αὐτὸς ποῦ θὰ τοῦς κρίνει
 Ἄξιαν τὴν ἀνταπόδοσιν εἰς τὸν καθενα ἄς δίνει!
 Μὰ ἐλπίζω, κὺρ Γεωργάκη μου, ποῦ παρομοίους ἀνθρώ-
 Ἐξῆς δὲν θέλει ἐκλέγομεν πλέον δι' ἀντιπροσώπους. [πους

Γεωρ.

Ἄλλ' ἔπαθαν μίαν χιότικη, ὡς ἤκουσ', ἂν ἀλήθεια
Εἶν' ὅσα μου διηγήθησαν καὶ ὄχι παραμύθια.

Ἐπειδὴ μουῦπαν ποῦ ὁ Ἄρμωστής ὄρισε τὴν δευτέραν

Τριάντα μία τοῦ Δεκεμβριοῦ, ὡς τεταγμένη ἡμέραν

Νὰ υπάγη εἰς τὴν Συνέλευσιν λόγον διὰ νὰ ἐκφωνήσῃ,

Καθὼς συνήθως γίνεται, προτοῦ ἡ Βουλὴ νὰ κλείσῃ·

Ὅτι τὸ σάββατ' ἔδωκεν εἰς ὅλους λαμπρὸν γέφυμα·

Κι' ὅτι προπόσεις ἔγιναν ἀπὸ πολλοὺς μὲ πνεῦμα

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὔρεθῇ καὶ καθεξῆς ὁμοία

Νομοθετῶν Συνέλευσις, κι' ἄλλο τοσοῦτο ἀξία!

(Κάλλιο νὰ φᾶν τὴν γλῶσσάν τους παρά νὰ μεταῖδου μιν

Μίαν παρομοίαν Συνέλευσιν! διόλου ἠθὰ χαθοῦ μιν!)

Ὅτι οἱ Ζακύνθιοι ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ μισεύσουν

Τὴν κυριακὴν, κι' ἄλλοι μαζὺ τὴν θάλασσαν νὰ πλεύσουν·

Εἰς τὴν δευτέραν τὸ λοιπὸν ὅποσοι ἐδῶ εὔρεθῆκαν

Ἐντάμα μὲ τὸν Πρόεδρον, ὅλοισυμμαζωχθῆκαν

Εἰς τὸ παλάτι τοῦ Ἄρμωστοῦ, καθὼς κ' οἱ στρατιῶται

Μὲ μουσικὴν στρατιωτικὴν, καὶ διάφοροι ἰδιῶται

Τὸν λόγον διὰ ν' ἀκούσωσι· ἀλλὰ ποῖον περιμένουν;—

Ὁ Ἄρμωστής μ' ἄλλους μαζὺ εἰς τὴν στερεὰν πηγαίνουν

Κυνήγι διὰ ν' κάμωσι! λοιπὸν οἱ συναγμένοι

Λύουσι τὴν Συνέλευσιν καὶ μένουσιν γελασμένοι!

Γυρίζει ὀπίσω ἡ μουσικὴ κ' οἱ στρατιῶται ἐντάμα

Κι' ὅσοι παρὸν εὔρεθῆσαν, θαυμάζοντες τὸ πρᾶγμα!

Εὐγῆκε ὡς τόσον ἡ φωνὴ ποῦ ἀντὶ τοῦ νὰ ἐκφωνήσῃ

Ὁ Ἄρμωστής τὸν λόγον του, ἐπῆε νὰ κυνηγήσῃ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Κι' ὅλος ὁ κόσμος γέλωντας « Ἴδού τὸ πῶς τιμάει
 » Τοὺς Βουλευτάς μας, ἔλεγεν, ποῦ τόσον ἐπαινάει! »

Μεταπ. Ἄλλ' ἀπ' αὐτὰ δὲν σοῦπανε;

Γεωρ. Αὐτὰ δὲν ἤκουσα ἄλλα.

Ὅμως, Γεωργάκη μου ἀδελφέ, δὲν εἶναι μέλι γάλα!

Νὰ τὸν προσμένουν ἴσῃ Βουλῆν τὸν λόγον νὰ ἐκφωνήσῃ

Κι' ἐκεῖνος, διὰ τὰ κέφια του, ἐκεῖ νὰ τοὺς ἀφήσῃ!...

Δὲν εἶναι πρᾶγμα ὑποφερτόν.

Μεταπ. Ἀλλὰ μ' αὐτὰ δὲν σώνει

Ἡ κωμωδία, Ἄποσόλη μου. Μ' ἄλλην σκηπὴν τελειώνει.

Λέγουν ἀκόμη ὅτ' ἔμεινε τὴν νύκτα εἰς τὴν στεριά,

Διὰ τὸ καιρὸς φουρτούνιασε κ' ἔκανε τρικυμιά.

Δοιπὸν τὴν τρίτη ἐγύρισε, πρώτη τοῦ Ἰανουαρίου

Ἡμέρα ἑορτάσιμος ὅλου τοῦ Ἰοῦ

(Ὡς ξεύρεις ἑορτάζεται τὸ μορφο Σύνταγμα μας

Ποῦ χειροπόδαρ' ἔδесе τὰ δυστυχῆ νησιά μας!)

Τότε ἐνθυμήθη, λέγουσι, τὰ πόσα χρέη ἔχει

Κι' ἀμέσως χωρὶς ἄργητα νὰ τὰ ἐκτελέσῃ τρέχει.

Τὰ πάντα βάνει εἰς κίνησιν ἅς εἶναι ἡ ἑορτή.

Μαντατοφόρους ἔστειλε νὰ συναχθῇ ἡ Βουλῆ,

Κι' ἄλλους νὰ δώσουν εἰδήσιν, ὅτι πρὸς μεσημβρίαν

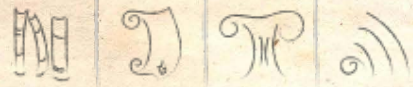
Τὰς ἐπισκέψεις δέχεται μὲ πᾶσαν προθυμίαν.

Οἱ Βουλευταὶ ὑπακούουσι χωρὶς ἀναβολῆν

Κι' ὑπῆγαν ἴσῃ Συνέλευσιν κατὰ τὴν προσταγὴν.

Ἐμβαίνει τότε ὁ Ἀρμοστής, τὴν ὁμιλίαν του κάνει,

Κι' ἀπὸ τὸν Πρόεδρὸν ἀπάντησιν προσήκουσαν λαμβάνει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Γεωρ. Μὰ θὰ ἐπαραπονέθηκε, ἴσως, δι' αὐτὰ ἡ Βουλὴ.

Μεταπ. Τί λές; τί λέγεις φίλε μου; ὡ' ἀποτολμήση αὐτή;

Ἔρχεται ἡ ὥρα τοῦ Λεβέ: τρέχει λοιπὸν, πηγαίνει

Τὰς ἐπισκέψεις νὰ δεχθῆ. Μὰ ποίους νὰ περιμένῃ;

Εἰς μίαν ὥραν, πῶς μποροῦν νὰ εἰδοποιηθῶσι

Ἄσ' εἶναι εἰς τὰ ἐπαγγέλματα; καὶ πῶς νὰ ετοιμασθῶσι;

Ἄφ' οὗ δὲν εἶχε πρὸ ἡμερῶν διατάζει τὸ Λεβέ —

Ἄπὸ μίαν ὥραν σ' ἄλλην, ποίος τῶλπιζε ποτέ!

Ἐκτὸς λοιπὸν τῶν Βουλευτῶν ποῦ εὐρέθησαν ἐκεῖ

Ἄν' πῆγαν δέκα ἢ δώδεκα, δὲν ξεύρω, εἶναι πολὺ.

Γεωρ. Καὶ λές νὰ μὴν ἐπήγανε διὰ τούτην τὴν αἰτίαν; —

Ἄχ! ποίος αὐτὸν νὰ ἐπισκεφθῆ, ἀφοῦ εἰς Κεφαλληνίαν,

Εἴκοσι κ' ἕνα θύματα ἐστάλησαν ἄστον ἄσθη

Καὶ πλεῖστοι νέοι ἐραβδίσθησαν καὶ γέροντες ὁμάδι;

Ποῖος ἢ μπορεῖ νάχη ψυχὴν, νὰ τρέχη εἰς τὸν χορὸν του

Ἐξέυρων πόσα αἵματα ἐπῆρε εἰς τὸν λαιμὸν του;

Ἐκ τῶν θυμάτων οἱ πολλοὶ ἐκδίκησιν φωνάζουν

Κι' οἱ ραβδισμένοι, δυστυχεῖς! ἀκόμη ἀναστενάζουν.

Μεταπ. Ναι, ἀλλ' ἡ Βουλὴ τὸν παίνεσε κ' ἡ Γερουσία προτείνει

Νέον ἀνδριάντα καὶ δι' αὐτὸν, ἀβράβευτος μὴ μείνη!

Τέτοι' εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποι! Τέτοιοι Γερουσιασταὶ

Ἔως τώρα μᾶς κυβέρνησαν! — Κρίνε τους, σὺ ὦ Θεέ!

Καὶ ὅσος εἰς τὸν καθένα των κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν,

Καθὼς τὴν θείαν σου φώτισιν εἰς ὅλον τὸν λαὸν

Ὡς Χριστιανοὶ νὰ ἐκλέξωσι μίαν ἀντιπροσωπίαν

Ἄπ' ὀρθοδόξους, μ' ἀρετὴν, καὶ μὲ γενναίαν καρδίαν!

Γεωρ. Για πές μου· κ' ἔδωκε χορόν κατὰ τὸν νέον χρόνον;

Μεταπ. Χορόν; καὶ πλουσιοπάροχον· ἀλλὰ δι' ὀλίγους μόνον!

Καθότι οἱ περισσότεροι δὲν πῆγαν· κ' ἡ αἰτία

Ἀκόμη μένει ἀγνώριστη σ' ὄλην τὴν κοινωνία'.

Γεωρ. Δὲν εἶναι, ὄχι, ἀγνώριστη, μάλιστα φανερή·

Τῶν φονευμένων ἄνομα, κ' ἐδῶ ἡ φωνὴ ἀντηχεῖ.

Μεταπ. Ὅμως πολλὰ ἐταράχθηκε διὰ τοῦτο ὁ Ἀρμωστής

Καὶ παρρησία ἐφοβέρισε π' ἄλλη φορά κανεῖς

Τῶν ὅσοι ἐπροσκαλέσθησαν κ' ἔλειψαν τοῦ νὰ ὑπάγουν

Δὲν θέλουν πλέον προσκαλεσθῆ· διότι ἐὰν νὰ φάγουν

— Στὸ γεῦμά του, τοὺς ἔκραζε, ἦθελ' εὐθύς πηγαίνουν!

Πλέον τὸ λοιπὸν προσκάλεσμά αὐτοῖς ἀς μὴ περιμένουν.

Μὰ τὴν ἀλήθεια ἔχω χαράν. Δικαιοσύνη ἡ κρίσις,

Καθὼς ἐπαίδευσεν ἐμέ, ἀς παιδευθῶν ἐπίσης

Ἔσοι δὲν πῆγαν ἴστον χορόν. Διατί ἐγὼ στερεμένος,

Κ' ἄλλος ποῦ λείπει ὡσάν ἐμέ νᾶναι προσκαλεσμένος;

Τὰ δίκαια θὰ μοιράζονται ἐξίσου ἴστον καθένα·

Καθὼς ἐμέ δὲν κάλεσε, ἀς μὴ καλεῖ κανένα.

Ἄς διδαχθῶν, ἀς μάθωσι νᾶναι ἐπιμεληταί,

Ἢ ὅταν καλοῦνται εἰς τοὺς χοροὺς νὰ μὴ λείπουν ποτέ.

Ἢ ἄλλ' ἔχε ὑγία Ἀποστόλη μου. Πάλι μεταομιλοῦμεν

Τὴν κυριακὴν ὅπ' ἔρχεσαι ἀντάμα νὰ γευθῶμεν

Τότε τὸ πῶς σ' τὰς ἐκλογὰς καθεὶς θὰ συνεργήσῃ

Καλὴν Βουλὴν διὰ νᾶχωμεν, θέλομεν συμφωνήσῃ.

Γεωρ. Στέκα καλὰ, Γεωργάκη μου· τὴν κυριακὴν καλιώρα

Με τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καρτέρη με εἰς τὴν χώρα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΓΜ 5145

66.[33]-40

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1 508

865

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΤΙΝΟΣ
ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ.

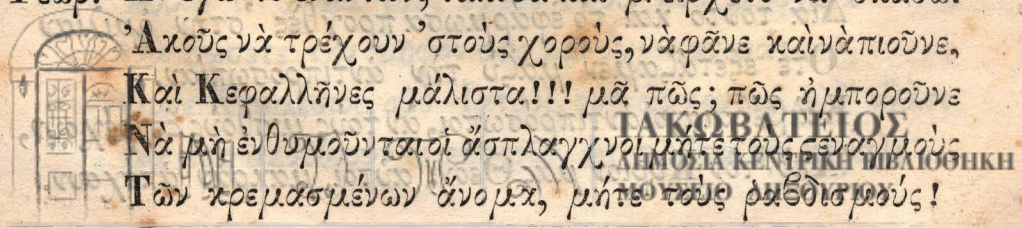
ΜΕΤΑΠΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Μετ. ΚΑΛΩΣ τὸν Ἀποστόλη μου· Κάθησε νὰ ἡσυχάσης
Νὰ σ' εἰπῶ κάποια ἀνέκδοτα, πολὺ διὰ νὰ γελάσης.

Γεώρ. Μὴ θὰ μοῦ εἰπῆς δι' ἓνα Κριτὴν, ποῦτον προσκαλεσμένον
Εἰς τὸν χορὸν τῆς ἑορτῆς, κ' ἐστάθηκε ὑβρισμένος;
Τάμαθα Γεώργη, τάμαθα, ἀλλ' ὅμως δὲν γελῶ·
Ν' ἀκούω ποῦ Κεφαλλῆνες συντρέχουν ἴστον χορὸ!
Μὰ νᾶναι ἀλήθεια ποῦ θέλαν, οἱ ἴδιοι νὰ συνδράμουν
Νὰ καταβάλλουν χρήματα, καὶ μὲ τ' αὐτὰ νὰ κάμουν
Ἐπὶ χρυσὸν ἓνα νόμισμα, ἐπιταυτοῦ φτιασμένο
Ἀπὸ διαμάντια εἰκοσιῖν περιστεφανομένο,
Νάχη εἰς τὸ μέσον σύμβολον ἀνθρώπινον κρανίον,
Διὰ νὰ προσφέρουσιν αὐτὸ ἡρωϊσμοῦ βραβεῖον;
Τί νὰ σ' εἰπῶ, Γεωργάκη μου, — Ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω!

Μετ. Κι' ἐγὼ νὰ εἰπῶ, εἶναι ψεύματα ἢ ἀλήθεια, δὲν μαντεύω.
Ποῖος ἢ μπορεῖ, Ἀποσόλη μου, νὰ ἤξεύρη τὴν ἀλήθεια;
Ἐπὶ τὰ πολλὰ ποῦ λέγουσι, θᾶναι κοὶ παραμύθια.
Ὅμως ἠκούσθη ὅτι ἡ βρυσιαῖς εἰς τὸν Κριτῆ ἔδοθησαν,
Καὶ τὸ διατί τὸν ὑβρισαν, καὶ πῶς ὅλα ἐστάθησαν.
Δὲν ἔμπορεσα ἀφ' οὗ τ' ἀκουσα, πολὺ νὰ μὴ γελάσω.

Γεώρ. Κ' ἐγὼ τὸ ἐνάντιον, τάκουα καὶ μ' εἶρχετο νὰ σκάσω.
Ἀκούς νὰ τρέχουν ἴστους χορούς, νὰ φᾶνε καὶ νὰ πιοῦνε,
Καὶ Κεφαλλῆνες μάλιστα!!! μὰ πῶς; πῶς ἢ μποροῦνε
Νὰ μὴ ἐνθουσιαστοῦν ἀσπλαγχνοὶ μὴ τῆς ἐναντιότητος;
Τῶν κρεμασμένων ἀνομῶν, μήτε τῶν ραβδιστῶν!

Πρέπει νὰ ἔχουν, βέβαια, μία πέτρινη καρδιάν!
 Μετ. Εἶναι φθορὰ Ἀποστόλη μου, σ' ὅλην τὴν κοινωνίαν.
 Εὐρίσκοντ' ἄνθρωπ' ὡς ἐσύ, ὅπου δὲν εὐθυμοῦσι,
 Ἐξ ἐναντίας βαρυγνωμοῦν καὶ σφόδρα ἀγανακτοῦσι.
 Ὅσοι δὲ ἄλλοι ἐσκέφθησαν τὰ πράγματα πῶς πᾶνε,
 Τὸ πῶς μᾶς προστατεύουσι, τὸ πῶς' μᾶς κυβερνᾶνε,
 Ἴδαν, καὶ βλέπουσι καλά, τὸ πᾶν μία κωμωδία
 Ποῦ παρασταίνει πράγματα παντοτεινὰ γελοῖα.

Γεώρ. Μὲ συμπαθᾶς, Γεωργάκη μου· δὲν εἶναι χωρατὰ
 Ἀνθρωποιὸς ζῶα ραβδίσθησαν! πῶς τὸ βαστάει ἡ καρδιά;
 Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν αὐτὰ, διὰ νὰ ξανασκεφθοῦμεν
 Εἰς τὰ παρόντα πράγματα πῶς πρέπει νὰ φερθοῦμεν.
 Εἶπες ὅτι ὁ Βασίλειος, ὡς ἅγιος, συμβουλεύει
 Φιλαργυρία τὸν Χριστιανὸν ποτὲ νὰ μὴ κυριεύη,
 Κι' αὐτὸ, διότ' ὁ φιλάργυρος (ἂν πρῦσεξα καλά)
 Δὲν εἶναι δούλος τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τοῦ Μαμμωνᾶ.
 Τώρα τί ἐμβαίνει ὁ Μαμμωνᾶς μὲ τὴν φιλαργυρίαν;
 Λυσέ μου, Γεώργη μου ἀδελφέ, κι' αὐτὴν τὴν ἀπορίαν.

Μετ. Κάνεις καλά νὰ μ' ἐρωτᾶς διὰ τὸ ρητὸν ἐκεῖνο.
 Κάθε φορὰν ἐξήγησιν ἀμέσως θὰ σοῦ δίνω.
 Μ' αὐτὴν τὴν λέξιν Μαμμωνᾶ, λέξιν Συριᾶκην,
 Καὶ Δαίμονας, καὶ χρήματα, μὲ τὴν Ἑλληνικὴν
 Γλωσσάν μας φανερόνομεν· λοιπὸν διὰ Μαμμωνᾶ
 Ἐνόησε πάντα χρήματα, ἢ αὐτὸν τὸν Σατανᾶ.
 Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐφάρμωσα προχθές ὅστην ὁμιλίαν
 Ὅτε ἐξετάζαμεν μαζὺ τὴν ἀντιπροσωπίαν.
 Καὶ βέβαια, οἱ ἀντιπρόσωποι, ἀντὶ τοῦ μισθοῦ ἐπιτρέχουν,
 Ἀπὸ τοῦ Κυρίου μας Θεοῦ, αὐτὰ μαχρὰν ἀπεχθουν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Διότι ὁ Θεός, δὲν συγχωρεῖ ποτὲ τὴν ἀδικίαν,

Κι' ἐκεῖνοι γίνοντ' ἀδικοὶ διὰ φιλοχρηματίαν.

Ἔχοντες ταῦτα πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀγαπητὲ Ἀποστόλη,

Πρέπει νὰ συμφωνήσωμεν μὲ κοινὴν γνώμην ὅλοι,

Κανέναν ἀντιπρόσωπον, ποτὲ νὰ μὴ δεχθοῦμεν

Ἄν δὲν καλοεξετάσωμεν πρὸ πάντων διὰ νὰ ἰδοῦμεν

Μὴν, ὡς οἱ πρῶτοι, εἶναι, κι' αὐτὸς, καὶ τοὺς μισθοὺς θηρεύει

Καὶ δόξαις, καὶ ἐπαγγέλματα καὶ χρήματα γυρεύει.

Διότ' οἱ τοιοῦτοι, βέβαια, δὲν ἀντιπροσωπεύουν

Ἡμᾶς τὸν μαῦρον τὸν λαόν, τὸν Σατανᾶ δουλεύουν.

Αὐτοὶ ἀμελοῦσι τοῦ λαοῦ τὰ δίκαια, καὶ φροντίζουν

Δουλοὶ νὰ γένουν τοῦ μισθοῦ, μ' αὐτὸν διὰ νὰ πλουτίζουν.

Πρέπει λοιπὸν καθένας μας νὰ μὴ ἀλησμονῆ

Πόσον πολλὰ εἶναι κρίσιμος ἐτοῦτ' ἡ νέα ἐκλογή!

Διότι ἂν δὲν διαλέξωμεν ἄνδρας ἀξίους τώρα

Ἔρχεται πάλι, ἀλλήμονον! ἔρχεται πάλιν ὦρα

Ἐξω καιροῦ καὶ μάταια, π' ὅλοι μικροὶ μεγάλοι

Θέλει ξανακτυπήσωμεν αὐτό μας τὸ κεφάλι.

Ἔως τώρα μᾶς ἐζάλιζαν τὸν νοῦν, αὐτοὶ οἱ Πασάδες

Κουμέσιοι κι' ἀβοκάτσισας, ποῦ ὡσὰν τόσους βασιλιάδες

Σᾶς ἔφεραν νὰ δίδετε τὴν ψῆφόν σας γραμμένην

Καθὼς αὐτοὶ προτιήτερα τὴν εἶχαν διωρισμένην,

Καὶ σᾶς μετεχειρίζοντο ὡς ζῶα, ὁποίων καμμία

Τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων αἰσθάνεται ἡ καρδιά.

Ἀλλὰ τί χρεῖα τοὺς ἔχετε τώρα ποῦ μυστικᾶ

Θὰ δώσετε τὴν ψῆφόν σας καὶ ὄχι φανερά;

Οὔτε Κουμέσιοι, οὔδ' Ἰατροὶ, οὔδ' ἄρχοντες οὔδ' ἄλλοι

Νὰ σᾶς σκοτίσουν ἢ μποροῦν ὡς προτιμᾶ τὸ κεφάλι

ΠΑΡΟΒΑΡΕΛΙΟΣ
 ΕΠΙΜΕΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΠΟΥ

Διότι ἐνεργεῖ τὸ χέρι σας καθὼς θέλει ἡ καρδιά
Κι' ἔτσι δὲν βρίσκει ἄσυλον ἡ αὐτῶν ραδιουργία.
Τὰ λόγια τους, τὰ γράμματα (τοῦ Ἀγήρου εἰς τὰ χωριά
Ἔνας κουμέσιος ἄρχισε νὰ ἐργάζεται ἀπ' αὐτὰ)
Δι' αὐτούς, δι' αὐτούς ἄς μείνωσι, σεῖς μὴ τὰ ἀφοκρασθῆτε
Διότι κινδυνεύεται πάλιν νὰ ἀπατηθῆτε
Ποῖος ἀπ' αὐτούς ποῦ εὐρίσκοντο ἕως τώρα εἰς τὴν Βουλὴν
Καὶ τοὺς ὁποίους σὰς ἔδωσαν ἐκεῖνοι συμβουλήν
Νὰ ἐκλέξετε, ὡς ἠξέυρεις, τὴν ὑστερὴν φορὰ
Ποῦλθαν καὶ σὰς ἐσῆκωσαν μ' ἀμάξια ὄχ τὰ χωριά,
Ἐφέρθη καθὼς ἔπρεπε εἰς τὴν Νομοθεσίαν
Καὶ ὑπερασπίσθη τὸν λαόν, μὲ νοῦν, μὲ παρρησίαν;
Εὐρῆτε μ' ἕναν μοναχόν, κι' ἀνίσως τὸν εὐρῆτε
Καὶ τὸ καλόν ὅπ' ἔκαμε, παρακαλῶ νὰ εἰπῆτε.
Τὰ πράγματ' εἶναι φανερά. Πρέπει νὰ στοχασθοῦμεν
Ὅτι ἂν ἐκλέξωμεν κακοὺς, τὸν τόπον ἀδικοῦμεν.
Σ' ὀλίγους τὸ δικαίωμα δίδεται νὰ ψηφίζου
(Ὅλοι νὰ τ' ὄχουν ἔπρεπε!) Διὰ τοῦτο, νὰ πασχίζου
Αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι χρεωστοῦν μ' ὄλην τὴν δύναμίν τους
Καλὰς νὰ κάμωσι ἐκλογὰς μὲ τὴν συνήθεισίν τους.
Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν νὰ εὐρῶμε ὑποψηφίους
Ἄνδρας ἀξίους, μ' ὑπόληψιν, ἄνδρας γνωστοὺς, τιμίους,
Ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἐπροσπάθησαν μετὰ θυσίας καὶ κόπου
Νὰ ὑπερμαχήσουν πάντοτε διὰ τὸ καλόν τοῦ τόπου,
Ποῦ μ' εἰλικρίνειαν πάντοτε καὶ καθαρὰν καρδίαν
Λαοῦ τὰ δικαιώματα διαφέντευσαν μ' ἀνδρείαν.
Αὐτούς, αὐτούς νὰ ἐκλέξωμεν ἐὰν ἐπιθυμοῦμεν
Ἄμπερὸν καὶ διὰ τὰς νήσους μας ὁρίζοντα νὰ ἴδωμεν

Νᾶν' εὐσεβεῖς κ' ἐνάρετοι, Θεὸν διὰ νὰ φοβοῦνται,
Καὶ τοὺς λαοὺς ὡς τέκνα τῶν διὰ νὰ περιποιῶνται,
Τοιούτους ἂν ἐκλέξωμεν μὲ εἰλικρινὴν καρδίαν
Θέλουν τιμῆσαι βέβαια τὴν ἀντιπροσωπίαν.

Γεώρ. Πολλὰ καλὰ καὶ ἐξαιρετὰ! Μὰ πῶς τὰ συμφωνοῦμεν;
Καθεὶς ἔχει τὴν γνώμην του, καὶ δυσκολίαν θὰ εὐροῦμεν.

Μστ. Τὸ ἤξεύρω μάλιστα κ' ἐγώ. Διὰ τοῦτ' εἶπα ὅτι εἰς ὅλους
Τοὺς ἐκλογεῖς νὰ εἴπωμεν ἀλήθειας, ὄχι δόλους.

Νὰ τοὺς εἰποῦμεν φανερὰ ποί' ἐστάθη ὡς τώρα ἡ αἰτία
Ποῦ ὁ τόπος μας ὑπέπεσε εἰς τόσην δυστυχίαν.

Τὸ πῶς ὡς τῶρ' ἐφέρθησαν οἱ ἀντιπρόσωποί μας,
Διὰ μέσου τους, ποιά ἐστάθηκε ὡς τώρα ἡ προκοπή μας

Ὅτι διὰ νάχουν τοὺς μισθοὺς αὐτοὶ κ' ἡ Γερουσία
Διὰ τὸν λαὸν δὲν ἔλαβαν φροντίδα μηδεμίαν

Μάλιστα πάντα ἐσύντρεξαν καὶ πλέον νὰ τὸν βαρύνουν.
Νὰ πέρνουν τοὺς ἰδρωτὰς του, τοὺς ξένους διὰ ν' ἀφήνουν

Νὰ τοὺς μεταχειρίζωνται. Κι' ὅλον τὸν θησαυρόν μας
Εἰς χεῖρας νὰ τὸν βλέπωμεν τῶν ὑπερασπιστῶν μας,

Τοὺς ξένους διὰ νὰ τρέφουσι καὶ νὰ φιλοδωροῦσι
Κι' οἱ ξένοι ἀφ' οὗ πλουτίσουςι νὰ μᾶς καταφρονοῦσι!

Τοῦτα καὶ τ' ἄλλα τὰ πολλὰ, ποῦ πρέπει νὰ καθήσω
Ἴσως ἡμέρα ὀλόκληρην διὰ νὰ τὰ ἐπαριθμήσω,

Νὰ μάθουν πρέπει ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς καὶ νὰ συλλογισθῶσι
Ὅσα κακὰ ὑποφέραμεν διὰ νὰ μὴ ἀπατηθῶσι.

Ἀπ' ὅσους τώρα εὐρίσκονται εἰς τὴν Βουλὴν κανένα
Δὲν πρέπει νὰ διαλέξωσι, ἂν συμφωνοῦν μ' ἐμένα.

Διατί νὰ ἐκλέξουν πάλι αὐτούς; **Ἀκ' αὐτῶν τίθ' ἀεὶ λήψουν;**
Νὰ κάμουν πάλι ὡς ἔκαμαν — **Νὰ μᾶς κακοποιήσουν!**

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΘΕΥΡΙΑΣ

Ὅσο κακὸν θέλω δι' αὐτούς, νὰ πέσῃ εἰς τὰ παιδιὰ μου
Στοὺς συγγενεῖς, ζοὺς φίλους μου, σ' ὅλην τὴν φαμηλιάν
Φίλοι μ' εἶν' οἱ πέρσότεροι, καὶ φίλοι ἀγαπημένοι [μου
Ἄλλ' ἢ ἀλήθεια πάντοτε θᾶναι προτιμημένη.

Παῖς ἀνοιξε τὸ στόμα του διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ
Λαῶν τὰ δικαιώματα; Ποῖος τόλμησε νὰ εἰπῇ

Οὐδὲ μίαν λέξιν πώποτε δι' αὐτὴν τὴν ἀδικίαν

Νὰ στέλνωνται ἀδιαφέντευτοι ἄνθρωποι εἰς ἔξορίαν;

Ποῖος ἐσηκώθηκε ποτὲ νὰ εἰπῇ « δὲν πρέπει πλέον

Ἄφ' οὗ εἰς ἐνέργειαν ἔχομεν τὸν κώδικα τὸν νέον,

Νὰ τιμωροῦνται οἱ ἄνθρωποι χωρὶς κατηγορίαν;

Ποῖος εἶπε « δὲν γνωρίζομεν ἕψηλὴν Ἀστυνομίαν; »

Ποῖος νὰ ἐρωτήσῃ ἐτόλμησε νὰ μάθῃ καὶ τὸ πῶς

Ἐβάλλθηκε εἰς ἐνέργειαν νόμος στρατιωτικὸς;

Ποῖο ἄρθρον τοῦ Συντάγματος; ποῖος κώδιξ διορίζει

Ὁ στρατιώτης ἀσπλαγχνα πολίτας νὰ ραβδίξῃ;

Ποῖος νόμος, κ' ὅπλεον βάρβαρος, φουρκίζει τοὺς ἀνθρώπους

Χωρὶς καμμία διαφέντευσιν καὶ μὲ παρόμοιους τρόπους

Ὡς ἔαμαν ἴστην δύστυχον νῆσον Κεφαλληνίαν;

Νὰ τὸ ἐνθυμῆται μοναχὰ, πρέπει νὰ κλαίῃ ἡ καρδιά!

Καὶ μ' ὅλον τοῦτο οἱ κύριοί μας αὐτοὶ ἀντιπρόσωποί μας,

(τὴν εὐχὴν νάχουν τοῦ Θεοῦ, ἂν ὄχι τὴν δικὴν μας

Ὅλα καλὰ τὰ ἐνέκριναν, ἐπαίνεσαν καὶ τρόπους

Καὶ νόμους, καὶ ραβδίσματα, καθὼς καὶ τοὺς ἀνθρώπους

Ὅσους ἐνήργησαν αὐτά! Καὶ τῶν κακῶν αἰτία,

Ὁμολογοῦν νὰ ἐστάθηκε ληστῶν ἡ δυσπραγία!

Γεώρ. Αὐτὰ, κ' ἐγὼ τὰ ἐδιάβασα ἰστὸν λόγον τῆς Βουλῆς

Ὅτι εἰς ἀπόκρισ' ἔκαμεν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μετ. Ἦτον, ναί, δίκαιον, οἱ λησταὶ νὰ καταδικασθῶσι,
 Ἀλλὰ, διατί κ' οἱ κώδικες νὰ καταπατηθῶσι;
 Διατί καμμία διαφέντευσις νὰ μὴ συγχωρηθῆ;
 Ὡς θέλει ὁ νόμος κ' εἰς ληστὴν, προτοῦ ἀποφασισθῆ;
 Ἀφ' οὗ τούς ἐφυλάκωσαν, διατί νὰ μὴν ἀφήσουν
 Νὰ εἰποῦν κ' αὐτοὶ ἀδίκαια τοὺς προτοῦ νὰ τοὺς φουρκίσουν;
 Πόσαις φοραῖς δὲν ἴδαμεν κ' ἀθῶους νὰ συλληφθῶσι
 Κ' ἡ τακτικὴ διαφέντευσις αὐτούς νὰ δικαιώσῃ!
 Ἦθελον ἄρα φουρκισθοῦν ὅλοι οἱ εἰκοσιένας
 Ἄν τακτικὰ ἐδικάζοντο; ἄς μὴ τὸ εἰπῆ κανένας!
 Ἐκεῖνοι δ' οἱ τόσοι δυστυχεῖς ὅπου σκληρὰ ἐδαρθῆκαν
 Κ' ἔμειναν ἄλλοι κολοβοὶ, τὴν ζωὴν ἄλλοι ἀφῆκαν,
 Διατί κατεδικάσθησαν; Διὰ ποίαν; διὰ ποίαν αἰτίαν
 Τοὺς ἐμεταχειρίσθησαν μὲ τόσην τυραννίαν;
 Κ' οἱ τοῦ λαοῦ ἀντιπρόσωποι τολμοῦν νὰ συμφωνήσουν
 Τέτοια παρανομήματα καὶ νὰ τὰ ἐπεφημίσουν,
 Ἐν ᾧ ὅλη ἡ Εὐρώπη τάλουσε, κ' ἐξόχως ἡ Ἀγγλία
 Μὲ φρίκην κ' ἀγανάκτησιν καὶ μ' ἄκρα ἀδημονία!

Γεώρ. Ποιὸς τόσον ἀσυνείδητος θέλει εὑρεθῆ νὰ δώσῃ
 Πάλι εἰς αὐτούς τὴν ψῆφον του καὶ νὰ τοὺς δικαιώσῃ;
 Στοχάζομαι ὅμως, Γεώργη μου, ὅπ' οὐδ' αὐτοὶ τὸ ἐλπίζουν
 Ἄς κάμουν ὅ,τι κάμωσιν, ἀνωφελῶς πασχίζου.

Μετ. Ἐτζι τὸ θέλει ἡ φρόνησις, μὰ πάλαι ποιὸς τὸ ξέρει;
 Πολλαῖς φοραῖς ὁ ἄνθρωπος δὲν κάνει ὅ,τι συμφέρει.
 Ἡμεῖς λοιπὸν οἱ γνωστικοὶ πρέπει νὰ προσπαθοῦμεν
 Διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου μας, τὸ βάρος νὰ δεχθοῦμεν
 Νὰ κρᾶξωμεν τοὺς φίλους μας νὰ μάθωσι κ' ἐκείνοι
 Τὰ ὅσα ἐκουδεντιάσαμεν διὰ νὰ ἡμπορῆ νὰ γίνῃ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΟΥ

Κάθε περίστασις κοινή, καθένας νὰ γνωρίζη
 Πῶς ἔτρεξαν τὰ πράγματα, διότι ὁ καιρὸς ἐγγίζει.
 Κ' οἱ φίλοι μας εἰς τὰ χωριά, τοὺς φίλους τῶν ἀσ κράξουν
 Νὰ συμβουλευώνται μαζύ, κ' ἀντάμα νὰ διατάξουν
 Ποιοὺς πρέπει νὰ διαλέξωσι δι' αὐτῶν ἀντιπροσώπους,
 Ἀφ' οὗ καλοεξετάξουσι τοῦ καθενὸς τοὺς τρόπους,
 Τὴν ἀρετὴν κ' ὑπόληψιν, τὰ προτερήματά του
 Τὴν μερικὴν του τὴν ζῶν καὶ τὰ φρονήματά του.
 Εἰπέ εἰς αὐτοὺς νὰ στοχασθοῦν, ὅτι δὲν κάνουν χάρι
 Σ' ὅποιον ἐκλέξουν βουλευτὴν, διὰ ν' ἀχῆ αὐτὸς καμμάρι,
 Χονδρὸν ἐλαμβάνωντας μισθοὺς, διότ' οἱ μισθὰ θ' ἀλείψουν,
 Καὶ μ' ὅλον τοῦτο οἱ ἐνάρετοι, θέλουν μᾶς ἀνταμείψουν
 Μὲ κάθε τους προσπάθεισιν ζητεῦντες τὸ καλὸν
 Τοῦ τόπου, τῆς πατρίδος μας, καθ' ὅσον δυνατὸν.

Γεώρ. Αὐριο θὰ ὑπάγω παρευθύ, δὲν πρέπει ν' ἀμελήσω
 Κεῖς τ' ἄλλα ἀκόμη τὰ χωριά, τοὺς φίλους ν' ἀπαντήσω,
 Τὰς συμβουλὰς σου νὰ τοὺς πῶ καὶ πᾶσαν ὁμιλίαν
 Ποῦ ἀναμεσὸν μας ἔγινε διὰ τὴν ψηφοφορίαν.

Μετ. Εὐγέ σου Ἀποστολάκη μου. Κ' ἐγὼ ἄλλο τόσο κάνω,
 Νὰ εὐρῶ τοὺς φίλους μ' αὐριον καιρὸν διὰ νὰ μὴ χάνω.
 Κι' ἀφ' οὗ ὁμιλήσω καὶ μ' αὐτοὺς τὴν τρίτη τὴν τετράτη
 Ἔρχεσαι πάλιν εἰς ἐμὲ, ἀν θέλης, πρὸς τὸ βράδυ.
 Καὶ τότε ξαναβλέπομεν πῶς πᾶν τὰ πράγματά μας
 Καὶ ποίαν βουλήν βουλευόνται οἱ φίλοι εἰς τὰ χωριά μας.

Γεώρ. Σ' ἀφίνω ὑγείαν Γεωργάκη μου.

Μετ. Εἰς τὸ καλὸ Ἀποστόλη.

Κήρυξέ, γίνου ἀπόστολος νὰ σὲ πιστεύσουν ὅλοι.
 Εἰπέ εἰς καθένα γνωστικὸν νὰ μὴν ἀκούη τὰ λόγια,
 Μὴ πάλιν καταντήσωσι νὰ γίνουν μοιρολόγια.
 Διότι πολλοὶ ἔχουν εὐκόλον μὲ ἐπίστα, μὲ ἐπιτοχέλια
 Εἰς τοὺς ἀπλῶς νὰ τάξουσι λαγούς μ' ἐπιτοχέλια.
 Καθὼς τὸ ἐδοκιμάσαμεν, ἀλλ' ὁ καθεὶς νὰ κἀνη
 Ὅ,τι τοῦ λέει ἡ συνείδησις ὡς Χριστιανὸς, καὶ φθάνει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

66 [41] - 48

FM 5145, ΤΓ'
διορθώσεις
και
εμπροσθήκες
6. 546

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**

ΠΕΡΙ
ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΡΑΤΗΣ.

Γεωρ. Με βλέπεις ασυνήθιστα. Ἦλθα πουρνὸ πουρνὸ
Διότι μ' ἐφορτώθησαν οἱ φίλοι νὰ σ' εἰπῶ
Ὅτ' εἶναι τόσα ὀνόματα ἐκείνων ποῦ ζητοῦσι
Νὰ γίνουν ὑποψήφιοι, ὥστ' εὐκόλα ἤμποροῦσι
Καράδι ν' ἀρματώσωσι, κ' εἰς ὅλα τὰ χωρία
Δὲν ξεύρουν τί ν' ἀποκριθῶν — δὲν ἔχουν ἡσυχία!

Μετ. Τὸ χαίρομ' Ἀποστύλη μου, ν' ἀκούω ὅτι πολλοὶ
Συντρέχουν διὰ ὑποψήφιοι. Ἐτοῦτο θεὸς νὰ εἰπῇ
Ὅτι ἀπ' ἀξίους ὁ τόπος μας δὲν εἶν' ὄχι, ἐλλειπῆς
Καθὼς οἱ ἐχθροὶ μας χαίροντο νὰ λέγουν ἀπ' ἀρχῆς
Ὅμως διὰ νὰ λυτρώσετε ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεις
Ἐκείνων ποῦ τὰς ψήφους σας ζητοῦν, σὰς εἶπα· Ἡ φύσις
Καὶ χεῖλη σὰς ἐχάρισε, καὶ νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν
Διὰ ν' ἀποδιώχγυετε μακρὰν κάθε ραδιουργίαν.

Τὰ χεῖλη ἄς τάξουσι λοιπὸν, κ' ἔτζι καθεὶς λυτρώνει
Ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεις των, ἡ δὲ καρδία σας μόνη
Ἠξέυρει πῶς τὴν ψήφόν της νὰ μεταχειρισθῇ·
Φανερὰ πλέον δὲν δίδεται, δίδεται μυστική!

Ὡς τόσο ἄς ἐξετάζωσιν οἱ φίλοι, ἄς προσπαθίσουν
Πληροφορίας νὰ λάβωσι σωστάς, διὰ νὰ γνωρίζουν
Ποιοὶ εἶναι οἱ τιμιώτεροι καὶ μᾶλλον προχωρημένοι
Καὶ δίκαιοι, καὶ ἀμερόληπτοι καὶ πλέον ἀγαπημένοι

ΙΛΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ποιοι δὲν ξετρέχουσι μισθός, δόξαις καὶ μεγαλείᾳ
Ἄλλὰ φρονίμως ἔζησαν καὶ ζοῦν μ' οἰκονομία.
Ποιοι διὰ τοῦ τόπου τὸ καλὸν κ' ἄλλοτε ἀγωνισθῆκαν
Τοὺς ἀδυνάτους κ' ἀσθενεῖς πάντοτ' εὐσπλαγχισθῆκαν.
Ποιοι κυβερνοῦν μὲ φρόνησιν τὴν οἰκογένειά των
Καὶ μὲ ἠθικὴν ἀνατροφὴν διδάσκουν τὰ παιδιὰ των,
Ποιοι εἰν' εὐσεβεῖς κ' ὀρθόδοξοι, ἄνδρες μὲ παρρησίαν
Μ' Ἑλληνικὰ φρονήματα καὶ μὲ γενναῖαν καρδίαν.
Κι' ἀφ' οὗ τοιούτους εὐρωσι, ἅς ἀποφασισθῶσι,
Εἰς δέκα τούτων ὁ καθείς τὰς ψήφους του νὰ δώσῃ·
Αὐτὸ πρέπει νὰ κάμωσι.

Γεωρ.

Γεώργη μου, αὐτοὶ ζητοῦσι

Ν' ἀκούσουν καὶ τὴν γνώμην σου, καὶ τώρα ἀκαρτεροῦσι
Διὰ νὰ τοὺς πάρω ἀπόκρισιν ν' ἀκούσουν ποίους ἐσὺ
Ἐκλέγεις μὲ τὴν γνώμην σου, διότ' εἶναι σταθεροὶ
Κι' ἐκεῖνοι αὐτοὺς νὰ ἐκλέξουσι. Σὺ πρέπει τὸ λοιπὸν
Νὰ τοὺς εἰπῆς τὴν γνώμην σου μὲ τρόπον φανερόν.

Μετ.

Μ' ὄλον ὅπου δὲν ἔλαβα ποτέ μου συστολὴν
Τὴν γνώμην μου εἰς λαθέναν νὰ κάμνω φανερὴν,
Νὰ εἰπῶ ποίους νὰ διαλέξωσι, — ὄχι, ἢ μπορῶ νὰ σφάλω·
Καὶ δι' ἐρᾶ νὰ σφάλωσι, δὲν θέλω χωρὶς ἄλλο.
Πάντοτ' ἐγὼ ἐπεθύμησα, καθείς, μὲ ἐλευθερίαν
Ὡς ἀγαπᾷ τὴν ψῆφόν του νὰ δίνῃ, ὄχι μὲ βίαν.
Καὶ βίαν νομίζω, ἀφ' οὗ τινες τὴν ψῆφόν σου ζητοῦσι
Δι' ἐκείνους ὅπου θέλουσιν αὐτοὶ, κ' ὅπου ἀγαποῦσι.

Τοῦτο λοιπὸν, ἐγὼ, ποτὲ δὲν θέλει σᾶς ζητήσω·

Ἦμπορῶ, ναί, ξεχωριστὰ νὰ σοῦς ἐλαθῶμι.

Τὰς πράξεις, τὰ φρονήματα, τοὺς τρόπους μερικῶν,
Οἱ ὁποῖοι καὶ πάντα ἐπάσχισαν διὰ τὸ κοινὸν καλόν,
Καὶ τοῦτο σὰς τὸ ὑπόσχομαι. Νὰ σὰς εἰπῶ ὅμως ποίους
Προκρίνω ἐγώ, δὲν ἤμπορῶ, πρὸ τοῦς ὑποψηφίους.
Ἄς ἐξετάσωσιν αὐτοὶ, ἄς μάθουν διὰ καθενα
Κι' ἄς συμφωνήσουν ὑστερὰ ἂν ἤμποροῦν μ' ἐμένα.
Ἄς ζητοῦν τίμιους καὶ σωστοὺς, ἀνθρώπους μ' ὄψιν μίαν
Ὅχι μὲ δύο προσώπατα κι' ἀμφίβολου καρδίαν!
Πάντοτε τοὺς καλῆτερους πρέπει νὰ προτιμοῦμεν,
Διότι ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἐλπίσωμεν κάτι καλὸ ἤμποροῦμεν.
Ὅσοι καλὸν νὰ κάμωσι δὲν εὔρηκαν τὴν ὥραν
Ἐχοντες τὰ ἐπαγγέλματα—θὰ μᾶς τὸ κάμουν τώρα;
Ἄν μᾶς τὸ τάξουν, ψεύδονται, τὰ χεῖλη τους τὸ τάζουν
Ἄλλ' ἡκαρδία, τὰ ἐντόσθια των, μέσα ἀναμμένα βράζουν.
Ἀφ' οὗ καὶ πάλιν τεχνικὰ σὲ σύρουν στὰ νερά τους,
Οὐτ' ἐνθυμοῦνται πλέον ἂν ζῆς — ἔκαμαν τὴν δουλειά
Τέτοιους ἀνθρώπους τὸ λοιπὸν δι' ὄνομα Θεοῦ, [τους.
Ποτὲ νὰ μὴν ἐκλέγουσι. Καλοῖναι πανταχοῦ!
Γεωρ. Ἐξαίρετ' εἶναι ἡ γνώμη σου! Νὰ ἰδοῦμε ποῖοι καὶ πόσοι
Κηρύττοντ' ὑποψήφιοι ὄχι, ὡς μᾶς λένε καμπόσοι,
Νὰ δίδωμε τὸν λόγον μας καὶ τὴν ὑπόσχεσίν μας—
Μ' αὐτὸ ἤθελε σκλαβώσομε καὶ τὴν συνείδησίν μας!
Τί νὰ σ' εἰπῶ, ἀδελφούλη μου, ἐπνίξαν τὰ χωριὰ
Κι' ὅλον τὸν κόσμον ἐσάστησαν νὰ εὐγάλουσι χαρτιὰ
Νὰ δεῖξουν π' ἔχουν κτήματα διὰ νὰ ἐπαριθμηθοῦν
Τώρα εἰς τὸν νέον κατάλογον, σύγκλητοι νὰ γενοῦν!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μετ. Ἄφες νὰ γίνουν, μάλιστα κείς ὅλον τὸν λαόν

Τῆς ψῆφου τὸ δικαίωμα ἤθελ' ἐγὼ κοινόν.

Δὲν ξεύρω ἂν εἶναι ἀληθινόν, ὅμως ἀκούω ποῦ πάνε

Κι οἱ παλαιοὶ ἀντιπρόσωποι νὰ τοὺς παρακινᾶνε,

Μ' ἐλπίδαν ἴσως, ὅτι αὐτοὶ ποτὲ δὲν θέλει λείφουν

Τὴν ψῆφον νὰ τοὺς δώσουσι, διὰ νὰ τοὺς ἀνταμείψουν,

Ἄλλ' ἂν οἱ νέοι σύγκλητοι ἔχουσι λογικόν,

Δὲν θέλουν βέβαια τρέφουσι τέτοιον καλὸν σκοπὸν

Κι' αὐτοὶ θὰ συμφωνήσουσιν, ἂν ἀγαποῦν τὸν τόπον,

Τοὺς δέκα σας νὰ ἐκλέξωσι κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον.

Ἐπειδὴ πάντες εὐκόλα θέλουν καταπεισθῆ

Ὅτι καλόν, χωρὶς αὐτὸ, ποτὲ δὲν θὰ γενῆ.

Οἱ τωρινοὶ, μάς ἔδειξαν, καθένας πόσο ἀξίζει

Πόσο καλὸν ἔστιν τὸν τόπον του νὰ κάμη προσπαθίζει!

Ἀκόμη κ' εἰς τὰ ὀλίθια τους ὀλίγον πρὶν τελειώσουν

Δείγματα γενναιότητος ἠθέλησαν νὰ δώσουν.

Ἐδέχθησαν στὸ Σύνταγμα (δι' ἀγάπην τοῦ λαοῦ)

Ὅτι οἱ μισθοὶ Ἀγγλων τινῶν, κ' ἐκεῖνος τοῦ Ἀρήστοῦ

Ποτὲ νὰ μὴ ἐλαττόνωνται, ἀλλ' ὅτι αὐτοὶ οἱ ἀφεντάδες

Λίτρες στερλῆνες ν' ἄχωσι δέκα καὶ τρεῖς χιλιάδες

Τὸν κάθε χρόνον ἄκοπα! Καὶ ξεύρεις τὸ διατί!

Διότι ἀφ' οὗ γνωρίζουσι ὅτ' ἡ Βουλὴ ἠμπορεῖ,

Βλέπουσα τὴν ἀνάγκην καὶ τοὺς πολλοὺς δασμοὺς

Ὅπου καταβαρύνουσι τοὺς Ἰονίους λαοὺς,

Νὰ διορίσῃ μί' αὐστηρὰν εἰς ὅλα οἰκονομίαν

Διὰ νὰ ἐλαφρώσῃ τὸν λαόν, μὲ μίαν ἀναλαγίαν,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Νὰ ὀλιγοστεύσῃ ἐδύνατο, μὲ τρόπον γενικόν
Καθὼς τῶν ἄλλων, βέβαια, κ' ἐκείνων τὸν μισθόν.

Ἄπο τὸν κίνδυνον λοιπὸν αὐτοὺς διὰ νὰ λυτρώσουν
Δείγματα γενναιότητος δὲν ἔλειψαν νὰ δώσουν.

Γεωρ. Μὰ τὴν ἀλήθειαν, εὐγέτους! Ἐδείχθησαν γενναῖοι

Με τοὺς ἰδρωτὰς τοῦ λαοῦ! Ἡ παροιμία τὸ λέει,

» Ὁ ξένος πόνος, ξῶδεςμα »!

Μετ.

Μὴ στοχασθῆς κάμμίαν
Νάχω ἀντιπάθεια ἐγὼ μ' αὐτοὺς. Σοῦ τῶπα, ἔχω φίλιαν.

Ἄλλ' εἰς δημόσια πράγματα ὅλοι μας χρεωστοῦμεν

Πρὸ πάντων τὴν ἀλήθειαν, αὐτὴν νὰ προτιμοῦμεν.

Καὶ μὲγάλο ἐστάθηκε ἕως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν

Στοὺς Βουλευτὰς νὰ δίδωνται παχύτατοι μισθοί!

Αὐτὸς ὁ Θεολόγος μας Γρηγόριος, λέει « μισθὸς

» Στὴν ἀρετὴν νὰ δίδεται, δὲν πρέπει ὀλοτελῶς

» Διὰ νᾶναι πάντοτε ἀρετὴ, καὶ πάντα νὰ τηράζῃ

» Πῶς τὸ καλὸν νὰ γίνεταί, καὶ νὰ τὸ συμβιβάζῃ. »

Κι' ὁ Ἐπίσκοπος Συνέσιος « τῆς ἀρετῆς μισθὸς

Μᾶς λέγει ὅτ' εἶναι ὁ ἔπαινος, μόνος καὶ μοναχός. »

Δι' αὐτὸ φωνάζω πάντοτε, ἀγαπητὲ Ἀποστόλη,

Ἵ ὅτ' εἶναι πρόπον καὶ σωστὸν νὰ συμφωνήσωμ' ὅλοι

Ἀντιπροσώπους νᾶνρωμεν τιμίους καὶ προκομμένους

Καὶ στολισμένους μ' ἀρετὴν, ἀπ' ὅλους γνωρισμένους.

Αὐτῆναι, φίλε, ἡ γνώμη μου. Καὶ τότε συμφωνῶ

Καὶ πεπεισμένος εἶμαι ποῦ θὰ γενῆ καλό.

Ἄλλὰ ν' ἀκούω νὰ λέγουσι τινὲς, καὶ νὰ πασχίζου

Νὰ καταπέισουν τὸν λαόν, ποῦ τίποτε ἀξίζου

Ἡ ἀξίότης, ἡ τιμὴ, ἡ ἀρετὴ, καὶ τ' ἄλλα,
Ὅποσα πάντα ἐκρίναμεν χαρίσματα μεγάλα,
Σὲ βεβαιῶ ἐσυγχρίστηκα.

Γεωρ. Αὐτῆναι βλασφημία!

* Ἄν τῶπαν, ἴσως ἔσφαλαν, καθότι ἐν ἀληθείᾳ
Δὲν ἤμπορεῖ νᾶναι κἀνεὶς, οὐδ' ὁ ἀμαθὴς ἀκόμη
Διὰ τοὺς τιμίους κ' ἐνάρετους νᾶχη μία τέτοιαν γνώμη
Ὅλοι μας, ὅλοι θέλομεν ἄνδρας τιμίους νὰ εὐροῦμε
Νᾶχουν ἀξίαν κ' ὑπόληψιν, αὐτοὺς θὰ προτιμοῦμεν
* Ἄν δὲν γνωρίζω ἐνάρετον καὶ τίμιον, ἄ! δι' ἐμένα
Δὲν θέλω ἐκλέγει βέβαια διὰ τὴν Βουλὴν κἀνενα.

Μετ. Εἰς ποίους θὰ ἐμπιστευόμεθα, ἂν ὄχι εἰς τοὺς ἀξίους

Ἐκείνους ποῦ ἐγνωρίσαμεν παντοτεινὰ τιμίους;
Ὅμολογίαις κ' ὑπόσχεσais εὐκόλως καθεὶς τάξει
Κι' ὅποιος σ' αὐτὰς ἐμπιστευθῆ, συχνῶς ἀναστενάζει
Ἰδαμεν μὲ τὰ μάτια μας — ἠκούσανε τ' αὐτιά μας —
Γνωρίζομεν ποιά ἐστάθηκε ὡς τώρα ἡ δυστυχία μας
Λοιπὸν μὲ γνῶσιν καὶ μὲ νοῦν πρέπει νὰ φυλαχθοῦμε
Μήπως καὶ πάλι πέσωμεν ἴστ' ἴδια νὰ εὐρεθοῦμεν.

Ἡ τωρινὴ περίστασις εἶναι κρισιμωτάτη,
Καὶ ἡ ἐκλογὴ τιμίων ἀνδρῶν εἶναι ἀναγκαιοτάτη.
Δὲν θέλω παύσει πώποτε, πάντα θέλει πασχίζω
Ὡς δόγμα πίστεως εἰς ἐσᾶς ἐτοῦτο νὰ ἐνθυμίζω,
Ὅτι χρειάζοντ' ἄνθρωποι μὲ καθαρὰν καρδίαν,
Με γνῶσιν καὶ μὲ φρόνησιν, νᾶχωσιν παρρησίαν
Καὶ χαρακτῆρα στερεόν, πάντα διὰ νὰ πασχίζοι
Ὅλα τὰ δικαιώματα ἡμῶν νὰ διαφεντίζου,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἄλλ' ὅμως μέσα πάντοτε ἴστα σύνορα τῶν νόμων,
 Καθὼς τὸ θέλει ἡ φρόνησις καὶ μὲ τὸν ἴσιον δρόμον.
 Διότι, εἴαν χρειάζεται νάχουν γενναίαν ψυχὴν
 Διὰ να ζητοῦν τὰ δίκαια μας καὶ χωρὶς συστολῆν,
 Ἐξίσου νάχουν φρόνησιν χρειάζεται καὶ τρόπον
 Διὰ να ἡμπορῆ να γίνωνται ὠφέλιμοι ἴστον τόπον.
 Ἡ Θεσις εἶναι δύσκολος! ὁ βουλευτὴς χρωστεῖ
 Τὰ τοῦ λαοῦ συμφέροντα να μὴν ἀλησμονῆ,
 Ἄλλὰ χρωστεῖ μὲ φρόνησιν εἰς ὅλα να ὀδηγᾶται—
 Ὁ εἰλικρινὴς καὶ φρόνιμος, δυσκόλως ἀπατάται!
 Πρέπει πρὸ πάντων να σκεφθῆ πούναι μεγάλη ἡ χρεία
 Να γίνῃ ἀμέσως αὐστηρά εἰς ὅλα οἰκονομία,
 Να λείψουν ἡ κατάχρησαι, κ' ἐξόδων ἡ σπατάλη,
 Ἐξῆς πλέον να μὴ δίδωνται μισθοὶ τόσον μεγάλοι
 Αὐτοὶ να καταιβάζωνται κι' ἄλλοι πολλὰ μικροὶ
 Νὰ λάβουν κάποιαν αὐξήσιν μὲ μέτρα ἐπιεικῆ.
 Μὲ σοβαρὰν ἐνέργειαν ὁ Νόμος να ἐκτελεῖται —
 Τὸ δίκαιον να μοιράζεται — Κανεὶς να μὴ ἀδικῆται.
 Στὰ δικαστήρια να εἰσαχθῆ ἡ τάξις, ἡ ἀγρυπνία,
 Τῶν Δικαστῶν ἡ ἀμέλεια φέρει κακὰ μύρια!
 Ἡ γλῶσσά μας ἡ πατρικὴ, αὐτὴ ἡ ἐθνικὴ μας γλῶσσα,
 Διὰ τὴν ὀπίσταν εὐρέθησαν πάντοτ' ἐμπόδια τόσα,
 Νὰ βαλθῆ χωρὶς ἄργητα εἰς χρῆσιν ἔ ὅλα ἐν γένει
 Τὰ Δικαστήρια τῶν νησιῶν. Δὲν πρέπει πλέον νὰ μένη
 Ἀκόμη αὐτὴ ἡ κατάχρησαι, εἰς γῆν Ἑλληνικὴν
 Ν' ἀπορασίζωντ' ἄνθρωποι εἰς γλῶσσαν Ἰταλικὴν!

Γεωρ. **Ν**ὰ καταλάβω ἐγώ, ποτὲ δὲν ἔμπόρεσα καλὰ
κομφοδ **Δ**ιὰ ποίαν αἰτίαν πολέμησαν, καὶ τόσοσιν δυνατὰ
Αὐτὴν τὴν μαύρην γλῶσσαν μας. Μεγάλ' εἶν' ἡ ἀδικία,

κρίλοτ **Π**οῦ εἰς τὸν λαόν μας γίνεται, χωρὶς κάμμίαν αἰτία!

Μετ. **Χ**ωρὶς αἰτίαν; ἄ! μὴ τὸ λες, φίλε μου Κατζηφόλη!

κοπό **Π**ολλαῖς αἰτίαις—πασιδήλαις—καὶ ταῖς γνωρίζουν ὅλοι.

εἰ **Ἐ**ὰν ἡ γλῶσσά μας βαλθῆ σ' ὅλα τὰ ὄφρικια ἐν γένει

Γιὰ πὲς μου, Ἀποστολάκι μου, ὁ ξένος τί θὰ γένη;

Ἡ βδέλλαις δὲν χορταίνουσι ποτὲ παρὰ εἰς τὸ αἷμα. —

Στοχάσου τώρα τί λογιῆς εἶν' ἓνα τέτοιον θέμα!

Τὸ ἡξέυρεις, οἱ ἀφεντάδες μας τοὺς ξένους προτιμοῦσι.

Λοιπὸν ἐμπόδια πάντοτε βάζουν ὅσα ἠμποροῦσι.

Καὶ τὸ νὰ ἐλπίζωμεν ποτὲ τὴν γλῶσσαν μας αὐτὴν

Σ ὅλα μας τὰ ὄφρικια νὰ ἔχωμεν κοινὴν

Ἐξουρὰ ἐν ὅσῳ τρέφομεν, ἠθέλεν εἶναι τρέλα.

Δὲν ξεκολλᾷ ἀπ' ἐπάνω μας εὐκόλα τέτοια βδέλλα!

Γεωρ. **Τ**ί δυστυχία μας κόλλησε! ἀκούς; τόσοσιν κακὸν

κοτῆκιο **Ν**ὰ κάνουσιν οἱ ξένοι ἴστον δυστυχῆ λαόν!

Ἄλλ' ἂν ἐκλέξωμεν Βουλὴν μὲ στέρεον χαρακτῆρα

Ἦρέπει ν' ἀλλάξῃ βέβαια, τέτοια κακὴ μας μοῖρα!

Μετ. **Ε**ἰς τοῦτ' ὅλα συνίστανται. **Ν**ὰ ἐκλέξωμεν Βουλὴν

Ἐνάρετον, εἰδήμονα, μὲ θαρράλειαν ψυχὴν!

Τυπογραφεῖον ΕΡΜΗΣ Χ. Νικολαΐδου Φιλαδελφῆως.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

FM 5145

και Γ' εδφ-8

6. 546 διορθωσεις
υπ.

66. [65] - 72

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΠΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΟΣ.

Μεταπ. ΚΑΛΑ κακὰ ἐφηφίσθησαν οἱ ἀντιπρόσωποί μας
Καὶ θέλουσιν συγκροτήσουσιν ἐν τάχει τὴν Βουλὴν μας.
Τώρα διὰ τὸν καθένανε πραγματικῶς θὰ ἰδοῦμεν
Ἄν ἐνεργῇ ὡς μᾶς ἔταξε, διὰ νὰ βεβαιωθοῦμεν.
Τὰ πράγματα θὰ δεῖξουσιν ἂν μετ' εἰλικρινείας
Πολιτικὰς μᾶς ἔδωκαν τινὲς ὁμολογίας.

Γεωρ. Ἄ! Ἐλπίζω καλὰ πράγματα νὰ κάμουνε Γεωργάκη!

Μεταπ. Νὰ δώσῃ ὁ Κύριος, ἄμποτε! φίλε μου Ἀποστολάκη.
Νὰ δώσῃ ὁ Κύριος νὰ ἐνωθοῦν μὲ ζῆλον καὶ μ' ὁμόνοιαν
Καὶ νὰ ἀποφεύγουν πάντοτε τὴν ὀλεθρίαν διχόνοιαν.
Ὅμοноια, νοῦς, καὶ φρόνησις, καὶ καθαρὰ καρδιά,
Αὐτὰ ἄς χαρακτηρίζωσι τὴν νέα ἀντιπροσωπία!
Στὰ χρονικὰ πολιτικὰ ἐπαριθμεῖται ἐννάτη
Ἄλλ' εἶναι ἡ πρώτη οὐσιωδῶς ἀφ' οὗ ἴλειψεν ἡ ἀπάτη
Πρώτη καὶ νόμιμος Βουλὴ, ἀξίως ἐκλειεγμένη
Ἐπὶ τῶν λαῶν τὴν θέλησιν τὴν ἐλευθερωμένη!
Εἰς αὐτὴν πρόκειται λοιπὸν νὰ δεῖξῃ ἐμπράκτως τώρα
Ὅτι ὁ λαὸς περίμενε, δικαίως αὐτὴν τὴν ὥρα,
Ἀληθινὸν προτέρημα νᾶχη νὰ ὀνοματίζη
Τοὺς ἑαυτοῦ ἀντιπρόσωπους, κ' αὐτὸς νὰ τοὺς ψηφίζη·
Ἐν αὐτὴν νὰ δεῖξῃ πρόκειται, ὅτι ὁ λαὸς διακρίνει,
Καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του ἤξεύρει εἰς ταύτους τὴν δίχει.

Γεωρ. Σέ βεβαιώνω, Γεώργη μου, πού τούτην τήν φοράν
Νά βλεπες πώς ἐνόηοντο, θά σου φερνε χαράν!
Ἐβλεπες κ' ἤρχοντ' οἱ ἐκλογεῖς ἔπο διάφορα χωρία,
Καβαλαραῖοι οἱ περσσότεροι, μέ πᾶσαν εὐθυμία
Ἐνόηοντο, ἐκουδέντιαζαν, ἕνας τὸν ἄλλο ἐρώτα,
Καὶ ποίους νά προτιμήσωσιν ἐσυμφωνοῦσαν πρῶτα.
Καθεῖς μέ πρόσωπο ἱλαρόν, ὅλοι εὐχαριστημένοι
Νά δίδουν ψῆφον μυστικήν· Νά μὴν εἶναι βιασμένοι
Ὡς πρῶτα νά ψηφίζουσι, καθὼς ἤθελον ἄλλοι!
Ἄ! βέβαια, βεβαιώτατα ἦτον σκλαβιά μεγάλη!
Νά μὴ ἤμπορῶ τήν ψῆφόν μου ὡς θέλω νά τήν δίνω
Ἄλλ' ἐναντίον τῆς γνώμης μου, ἐκείνον νά προκρίνω
Ποῦθελον οἱ ἀφεντάδες μου; — Μεγάλη συμφορά!
Ἄς ἔχει δόξα ὁ Κύριος μας ὅπ' ἔλειψε μέ μιά.

Μεταπ. Καὶ χαίρομαι, Ἀποστόλη μου, ὅπου ἡ ψηφοφορία,
Καινῶς εἰς ὅλα τὰ νησιά, ἔγεινε μ' εὐταξία!
Θέλουν ἐκ τούτου κἂν πεισθῆ, ὅτι ὁ λαὸς γνωρίζει,
Καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ, ποσῶς δὲν βαρβαρίζει
Κι' ὅτι καθὼς μέ ὑποταγὴν σέβεται κάθε νόμον,
Ποτὲ δὲν παρατρέπεται ἀπὸ τὸν ἴσιον δρόμον,
Ἐτζι γνωρίζει νά ἐκτιμᾷ καὶ τὰ συμφέροντά του
Καὶ νά γυρεύῃ διὰ παντὸς τὰ δικαιώματά του.

Γεωρ. Ἐστέκομουν τηράζοντας ἀπὸ τὸ παραθύρι
Τόσους λαοὺς ὅπ' ἤρχοντο καθὼς ἔστο πανηγύρι.
Οἱ Ποταμίται μάλιστα, ὅλοι καλοενδυμένοι,
Μ' εὐτρέπισμένα τ' ἄλογα ἤθη ὅπου εὐφραμένοι.

Εἶχον μαζύτους καὶ τροφὰς διὰ νὰ γευματίσουν,
 Ἄλλ' ὅμως πρῶτα ἠθέλησαν νὰ ὑπάγουν νὰ ψηφίσουν.

Ἀφ' οὗ δ' ἀπόφαγον ὁμοῦ, καὶ ἔπιαν συντροφία,
 Πὸ τὸ χωριὸ ἀνεχώρησαν μ' ὄλην τὴν εὐταξία!

Κί ὄχι χωριάταις μοναχὰ, ἀλλὰ κι ἀπὸ τὴν χώραν
 Μ' ἀμάξι' ἔδλεπες κ' ἤρχοντο εἰς κάθε δεύτερ' ὄραν

Ὅλοι κοινῶς χαρούμενοι, ὅλοι μετ' εὐθυμίας
 Νὰ βλέπουν περιεργάζοντο τὰς νέας ψηφοφορίας.

Μεταπ. Ἀπὸ τὴν χώραν ἂν ἔλειπαν, καλλήτερον πολὺ,

Διότ' ὡς ἀκούω κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς, ἐσφύριζαν στ' αὐτὴ

Τῶν ἐκλογέων, προσβάλλοντες μπερδεύματα μ' ἀπάτην,

Ἄλλ' ἐκοπίασαν, φαίνεται, ἀνώφελῶς καὶ μάτην.

Καθὼς σοῦ τόπα κ' ἄλλοτε, τέρα' ποῦ μυστικὰ

Τὴν ψῆφον σ' ὄλους δίνουμεν, ἔπρεπε καθαρὰ

Τοὺς ἐκλογεῖς ν' ἀφήνωσιν ὡς θέλουν νὰ ψηφίζουν,

Ὅχι νὰ τοὺς πειράζουσι — τὸν νοῦν νὰ τοὺς ζαλίζουσι!

Ἄν διωρίσθῃ μυστικὴ νᾶναι ἡ ψηφοφορία,

Ἐγίνε τοῦτο, μὲ σκοπὸν, ἐπιρροὴν καμμία

Μεταπ. Νὰ μὴ πειράξῃ ὀλοτελῶς τοὺς ἐκλογεῖς νὰ κᾶνουν

Ὅ,τι τοὺς λέει ἡ συνείδησις· εἰς τὴν Βουλὴν νὰ βάνουν

Ὅποίους αὐτοὶ πρακρύνουσι, καὶ κάλλιστα γνωρίζουν

Ἄξιους δι' ἀντιπροσώπουςτων, καὶ διὰ ἀρμοδίους νομίζουν.

Καὶ τὸ λοιπὸν ἐλεύθερα, ὡς θέλουν, κατ' ἐμένα,

Τὰς ψήφους ἔπρεπ' οἱ ἐκλογεῖς νὰ δίνουσι στὸν καθένα.

Οἱ δ' ὑποψήφιοι, ὀλοτέλα, ποτὲ νὰ μὴ τολμοῦν

εἶπε κρυφίως ἢ φανερά τὰς ψηφους νὰ ζητοῦν.

ΙΑΚΟΒΟΣ ΤΕΙΧΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Γεωρ. Σύμφωνος με τὴν γνώμη σου εἶμαι κ' ἐγὼ Γιωργάκη,

Ἄλλ' ἀφ' οὗ μᾶς ἔφαρμάκωσε τόσο πικρὸ φαρμάκι,
Δύσκολον εἶναι ἀπὸ μᾶς, νὰ λείψῃ κ' ἡ πικρία!

Ἐπιμονή· με τὸν καιρὸν θὰ γίνῃ θεραπεία.

Ὡς τόσοι ἄς δοξάσωμεν τὸν Κύριον μας Θεὸν

Ὅπου μᾶς καταξίωσεν νὰ ἰδοῦμεν νέον θεσμόν,

Διὰ τοῦ ἁποίου ἑυνάμεθα, με τοὺς νομίμους τρόπους,

Ὅσους ἀρέσκουσι εἰς ἡμᾶς, αὐτοὺς ἀντιπροσώπους

Μ' ἐλευθερίαν νὰ ἐκλέγωμεν. — Ἄμποτες ἡ ἐκλογή μας

Νὰ κάμῃ ὡς πρέπει τὰ καλὰ, ὅσα ποθεῖ ἡ ψυχὴ μας!

Μεταπ. Εἰλικρινῶς ἂν θέλουσι, τριπόθητε Ἀποστόλη,

Μ' ἀγάπην καὶ μ' ὁμόνοιαν νὰ συμφωνοῦσιν ὅλοι

Διὰ νὰ πασχίζουν φρόνιμα καὶ διὰ νομίμων τρόπων

Πραγματικῶς νὰ γίνεταί κάθε καλὸ εἰς τὸν τόπον.

Τὰ μερικὰ συμφέροντα δὲν πρέπει νὰ τηράζουσιν,

Πῶς νὰ ὠφελήσουν τὰ κοινὰ χρωστοῦσι νὰ ἐξετάζουσιν.

Πρέπει ὁ καθείς νὰ ἐκδύεται τὰ μερικὰ του πάθη

Καὶ νὰ φροντίζῃ γνωστικά, μὴν ὑποπέσῃ εἰς λάθη.

Τὰ νόμιμα ἄς γυρεύουσι, τὰ δίκαια, τὰ σωστά.

Ὡς συμβουλεύει ἡ φρόνησις, αὐτὰ μόνον, αὐτά.

Ἄς μὴ ζητοῦν τὰ ἀδύνατα, καθότι δὲν συμφέρει.

Αὐτὰ μένουσι ἀόριστα εἰς τοῦ Θεοῦ τὸ χεῖρι.

Κι' ὅταν ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ, νὰ ἐκτελεσθοῦν θελήσῃ,

Φθαρτῶν ἀνθρώπων δύναμις, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἰσχύσῃ.

Ἄν ἤθελ' εἶσθαι δυνατόν τὸν πόθον τῆς καρδίας

Ν' ἀπολαμβάνῃ ὁ ἄνθρωπος χωρὶς ἀντενεργείας,

Καὶ χωρὶς κίνδυνον ὁμοῦ μιᾶς ἀνισχύρου πάλης,
 Φέρουσα ἀποτελέσματα, φρικτῆς μεγάλης ζάλης,
 Τὸν πόθον περὶ ἐνώσεως, τίς ἄρα κεκρυμμένον
 Ἦθελ' ὡς τῶρα διατηρεῖ. - στὰ σπλάγγνα ἐνταφιασμένον;
 Αὐτὸς εἶν' ἔμφυτος σ' ἡμᾶς· Ἑλληνικὴ καρδιά
 Εἰς τοῦτο νᾶναι ἀδιάφορος, δὲν ἠμπορεῖ κάμμία!
 Ἄλλ' εἰς τὰς βίβλους τοῦ Οὐρανοῦ ἠώρα εἶναι γραμμένη.
 Κι' ἀπὸ τὴν θείαν βούλησιν θά μείνη διωρισμένη.

Γεωρ. Μὲ γνῶσιν βέβαια θὰ φερθοῦν· Αὐτῶναι ποῦ ποθοῦμεν,
 Εἰς χείρονα κατάστασιν μὴ τάχα κ' εὐρεθοῦμεν!
 Ὡς εἶπαμε, χρειάζεται νᾶ χῶσι παρρησίαν

Καὶ φρόνησιν ὄχι μικρὰν, καὶ καθαρὰν καρδίαν
 Διὰ νὰ ζητοῦν τὰ πράγματα μὲ τὸν εὐθὴ τὸν δρόμον
 Πάντοτε μέσσα μένοντες στὰ σύνορα τῶν νόμων.

Ὅτι εἶναι ἡ θέσις δύσκολος--ὅτ' ἡ Βουλὴ χρωστεῖ

Τὰ τοῦ λαοῦ συμφέροντα νὰ μὴν ἀλησμονηθῇ,

Ἄλλ' ὅτι πρέπει συνετῶς εἰς ὅλα νὰ ὀδηγηθῇ

Κεῖς τὸ καλῶς βουλευέσθαι, ποσῶς νὰ μὴ ἐνοχληθῇ.

Μεταπ. Τᾶπαμε, ναι, Ἀποστόλη μου· κι' ἐλπίζω ὄχι ματαίως·

Ἄλλ' ὅτι βεβαίότατα θέλομ' ἰδεῖ ταχέως

Σύμφωνα καὶ τὰ πράγματα, καὶ θέλομεν χαρῆ

Διὰ τὴν ὁποῖαν ἐκάμαμεν ἐσχάτως ἐκλογῇ.

Μ' ὁμόνοιαν, νοῦν, καὶ φρόνησιν, ὡς εἶπα, ἀν' ἐνεργήσουν

Ὅλων τῶν νήσων τὸν λαόν, βεβαίως, θὰ εὐχαριστήσουν

Καὶ θέλουν οὕτως χαίρονται βαθεῖαν ἐργασίαν

Κοινῶς, ἐν γενεῖ, ἀπ' ὅλους μας, καὶ κατ' ἐμπιστάσυνην,

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόκειται νὰ γνωρίσωμεν ἐμπράκτως τοὺς τιμίους
 Κεῖλικρινεῖς πολίτας μας, τοὺς ἀληθῶς ἀξίους.
 Χρῶσθαι πρὸ πάντων νὰ σκεφθοῦν τὸ πῶς νὰ χαλινώσουν
 Τῆς ἐξουσίας τὸ αὐθαίρετον καὶ τὸν λαὸν νὰ σώσουν.
 Ἡ ἀσφάλει' αὐτῆ ἡ ἀτομικὴ θάνατι διατηρημένη
 Κι' ἀπὸ τοὺς νόμους, αὐστηρῶς, πάντα διαφεντευμένη.
 Κι' ἂν τὸ καλὸν τῶν νήσων μας ποθοῦσι ἐν ἀληθείᾳ,
 Πρέπει φροντίς τοῦ καθενὸς νὰ ἦν' ἡ οἰκονομία.
 Χωρὶς αὐτὴν, σὲ βεβαίῳ, δὲν θέλουν δυνηθῆ
 Τὴν εὐτυχίαν τοῦ κράτους μας καμμίαν φορὰν νὰ ἰδῆ!
 Οἰκονομία πολλὰ αὐστηρῆ χρειάζεται νὰ γένη
 Διὰ νὰ ἡμπορῆ κάθε χρονιά, εἰς τὸ ταμεῖον νὰ μένη
 Μία ποσότης, καὶ μ' αὐτὴν, ἂν δυνατόν, ταχέως
 Νὰ πληρωθῆ τὸ ὑπέρογκον δημόσιόν μας χρέος,
 Καὶ κατ' ὀλίγον ὁ λαὸς μίαν ἄνεσιν νὰ λάβῃ,
 Διότι δασμοὶ τόσον βαρεῖς, τοῦ φέρουν βέβαια βλάβη.
 Πραγματικῶς ἀφ' οὗ γενη τιαύτη οἰκονομία,
 Σ' ὅλα καινῶς τὰ ἔξοδα, χωρὶς ἀμφισβολία
 Τὴν εὐτυχίαν τῶν νήσων μας, θέλομ' ἰδεῖ καὶ πάλιν.
 Ἡ φτώχεια, εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς, φέρει μεγάλην ζάλην!
 Γεωρ. Νάβλεψες Γεώργη μου προχθὲς ἓνα πτωχὸν πατέρα
 (Ποῦ τὰ παιδιάτου νησιτικὰ ἔμειναν ὅλη μέρα
 Διότι φωμὶ νὰ φάγωσι δὲν εἶχον τὰ καυμένα)
 Ὅπ' ἦλθε μὲ τὰ κλάματα, ὁ δυστυχὴς, σ' ἐμένα
 Νὰ μοῦ ζητήσῃ μία λεφτὴ! Μοῦ λέγ' ὅτι κρασμένος
 Ἦταν εἰς τὸ Κριτάριον νὰ μείνῃ στενεμένος

Τοῦ σέμπρου δύο κοτόπουλα σολιάτικο νὰ δώση,
 Κι ὅτι εἶχε ὑπάγει, ὁ ἄμοιρος, ἀμέσως νὰ πληρώση·
 Ἀλλὰ ν' ἀκούσῃ ὅτ' ἔπρεπε νὰ δώσῃ διὰ ἐξοδία
 Ἐξω ἀπὸ τὰ κοτόπουλα, πενήντα ἑκατοστά,
 Ἐπίασε τὸ κεφάλι του « Μπά ξαφνικό! φωνάζει
 » Ποῦ νάταεὐρῶ ὁ κακόμοιρος; καὶ κλαίει κ' ἀνασενάζει.
 » Τί νὰ σοῦ κάμω, ἐγὼ πτωχέ, δὲν στέκετ' ἀπ' ἐμένα,»
 Τὸν ἀποκρίθη ὁ σέμπρος του, « αὐτᾶναι ἀποκομμένα.
 » Τὸ βουλωμένο τὸ χαρτί ὅλους μᾶς ἀφανίζει,
 » Κ' ἤξεύρεις· χωρὶς ὄβολα, κανεὶς δὲν διαφεντίζει.
 » Νὰ κάμῃς τρόπον τὸ λοιπὸν καὶ αὐτὰ νὰ μοῦ τὰ δώσῃς
 » Μὴ ἀναγκασθῆς ἄλλ' ἐξοδα ἀκόμη νὰ πληρώσῃς. »
 Τὶ ν' ἀποκάμῃ ὁ δυστυχής! ἔσφιγξέ τὴν καρδιά του,
 Καὶ ἀντὶ νὰ φέρῃ τὸ ψωμί νὰ φᾶνε τὰ παιδιὰ του,
 Ἐπλήρωσε τα ἐξοδα· — ἀκοῦς τί δυστυχία!

Μεταπ. Τὸ βουλωμένο τὸ χαρτί! — Μεγάλη, τῆ ἀληθεία!
 Εἰς περιστάσεις μάλιστα ὁποῦ πτωχοὶ δὲν ἔχουν
 Πῶς νὰ χορτάσωσι ψωμί, διατὶ κ' αὐτοὶ μετέχουν
 Τῆς γενικῆς μας συμφορᾶς! (δια τα πολλά μου κρίματα
 Μᾶς καταράστηκε ὁ Θεὸς νὰ λείψουν τα εἰσοδήματα!)
 Πρέπει λοιπὸν οἱ Βουλευταὶ, ποσῶς νὰ μὴ ξεγνοιάσουν
 Κι αὐτὸ τὸ μέγα βᾶρος μας δικαίως νὰ μετριάσουν.

Γεωρ. Ἄμποτ' ὡς εἶπες, νάχωσιν ὁμόνοιαν μεταξύτων,
 Καὶ θέλουν κάμει βέβαια ὅσ' ἀπαιτεῖ ἡ τιμῆτων.

Μεταπ. Τὸ ἐλπίζω Ἀποστολάκη μου· φθάνει νὰ μὴ εὐρεθῇ
 Ὁ Σατανᾶς στὸ μέσοντους καὶ σκάνδαλον γενῇ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ὡς εἰς κορμὶ ὑγιέστατον, παραμικρὴ γαγγραινα
 Ἄν δυστυχῶς ποτὲ εὐρεθῆ, ἰατρικὸν κανένα
 Ὁφέλιμον δὲν γίνεται, ἐὰν τὸ σαπισμένο
 Μέρος ἐκεῖνο τῆς σαρκὸς πρῶτα δὲν εἴν' κομμένο,
 Τὸ σῶμα δ' ὅλο εἰς κίνδυνον δύνατ' εὐθύς να βάλῃ,
 Διότι ἔξαπλόνετ' εὐκόλα, φέρει φθοραν μεγάλην,
 Ἐτσί κ' εἰς μίαν συνέλευσιν τιμίων ἀνδρῶν κ' ἀξίων,
 Ἄν εὐρεθῆ τὸ σκάνδαλον, γίνετ' αἰτία μυρίων
 Ἀτοπημάτων καὶ κακῶν, καὶ τότε κινδυνεύει
 Να μὴ ἡμπορῇ ἡ Συνέλευσις να κάμῃ ὅσα σκοπεύει!

Γεωρ. Μὴ, μὴ τὸ λέγῃς φίλε μου! — Εἴν' ἄνδρες τιμημένοι
 Καὶ γνωστικοί, καὶ φρόνιμοι, καὶ τὸ καλὸν θα γένει.

Μεταπ. Ἀνίσως τώρα δὲν γενῆ, ποτὲ, ποτὲ κάμμίαν
 Ἄς μὴν ἐλπίζουν τα νησια να ἰδοῦσι θεραπείαν
 Δια τοῦτο πρέπει οἱ ἐκλογεῖς, κ' εἰς τα Ἐπιχώρια Ἀρχεῖα
 Να ἐκλέξουν ἄνδρας ἔντιμους, μὲ γνώσεις, μὲ παιδείαν!
 Ἄς μὴν προκρίνουσι τινα, ἂν κ' ὁ ὀνοματισμένος
 Δὲν εἶναι τίμιος καὶ σωστὸς ἄνθρωπος, γνωρισμένος
 Μ' ἐλεύθερα φρονήματα, μ' αἰσθήματα θρησκείας,
 Καὶ ἔθλους, καὶ ὑπολήψεως, κ' εἰλικρινοῦς καρδίας
 Ἄς στοχασθοῦν ποῦ πρόκειται δι' ἄρχας ἐπιχωρίους
 Κι' ὅτι χρωστοῦν να ἐκλεξοῦσι τοὺς ὄντως ἀρμοδίους
 Ταιούτους ἂν ψηφίσουσι στα πεντε ἐκεῖνα Ἀρχεῖα,
 Τὸ καθ' ἑξῆς θελομ' ἰδεῖ, πόσα κακα καὶ ποῖα
 Δύνονται να ἐμποδίσωσι, καὶ πύσας καταχρήσεις!

Πρέπει λοιπὸν να τοὺς τα εἰπῆς — να τοὺς εἰδοποιήσης.
 Γεωρ. Τα ἡξεύρουσι, Γεωργάκη μου, — τώρα καθεὶς γνωρίζει
 Ποίους χρωστεῖ να προτιμᾷ, πῶς πρέπει να ψηφίῃ
 Μία τοπικὴ κυβερνησις, οὕτως ἐκλελεγμένη,
 Ὅτι καλὸν θα προξενεῖ, ἀμφιβολία δὲν μενεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

844

6 [105] - 112

FM 5145

na

Γ' εδφος 6. 546

810 p 368 p
y 7.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΡΑΤΗΣ.

« Οὗτος μάλιστα ἐστὶν ὁ ἐαυτὸν εἰδὼς, ὁ μηδὲν ἐαυτὸν νομίζων »
(Χρυσόστ.)

Γεωρ. Καὶ τᾶλλα ὡς μ' ὑποσχέθηκες ν' ἀκούσω ἐπιθυμῶ,
Διότι κ' ἐγὼ κάτι ἔμαθα, Γεωργάκη, νὰ σ' εἰπῶ. —
Προχθές, ἀφ' οὗ ἐχωρίσαμεν, ἐπῆγα εἰς τὴν πλατεῖα,
Καὶ κάμνοντας τὸν γῦρον μου πλησίον εἰς τὰ σχολεῖα,
Νέοι τινὲς μ' ἀπήντησαν. Ποῖ εἶναι δὲν γνωρίζω,
Εἶχον βιβλία στὰς χεῖρας των καὶ μαθητὰς νομίζω.
Αφοῦ σπουδαίως μ' ἠρώτησαν διὰ τὸν Μεταπράτη,
» Εἰπέ του, μ' εἶπαν, φίλε μου, ὅτι ἤμποροῦμεν κάτι
» Κ' ἡμεῖς νὰ τὸν φωτίσωμεν περὶ τοῦ σοφωτάτου
» Καθηγητοῦ, Πρυτάνεως, Ἀγγολογιωτάτου!
» Ἀρχισαν λέγοντες τινὰ, περὶ τεχνολογίας,
Περὶ συντάξεως — ξέρω ἐγὼ ποιὰς ἄλλας φλυαρίας
Αὐτοὶ οἱ λογιώτατ' ἔλεγον! — Λοιπὸν διὰ νὰ μὴ σφάλλω
Τοὺς εἶπα. Κύριοι, χάρισμα τοῦ κάνετε μεγάλο
Αὐτὰ ἐάνστημειώσετε εἰς γράμμα χωριστὸ
Καὶ μοῦ τὸ παραδόσετε νὰ τοῦ τὸ πάρω ἐγώ. —
» Μάλιστα, μ' εἶπαν, μάλιστα, τοῦ γράφομεν ἡμεῖς.
Μοῦ ἐγύρισαν τοὺς ἄμους των καὶ μ' ἄφησαν εὐθύς.

Μετ. Ἄ, τὰ δαιμόνια! — τῷστειλαν — τὸ νῦρα εἰς τὴν οἰκίαν,
Ἀλλὰ δὲν ἔχει ὀλοτελῶς ὑπόγραφὴν κάμμιναν.

Γεωρ. Καὶ τί σοῦ λέγουσι μ' αὐτό;

Μετ.

Τοῦ κυρίου Βῶεν τὰ σφάλματα ἕνα πρὸς ἕνα βάνουν!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ἵστερον τὰ ἐξετάζομεν, ὁπότεν τελείωσω
Στὴν ἔλθεσίν του ἀπάντησιν προσήκουσαν νὰ δώσω. —
Ἄφ' οὗ ἐναντίον, ὡς λέγει αὐτός, στὸν μέγαν Ἄρμος ἦν
Ἐξήντησα, τοῦ φαίνεται, τὴν πᾶσαν μου χολήν,
Τέλος καὶ αὐτὸν ἐπρόσβαλα! — Ἡ προσβολὴ δὲ ποῖα;
Εἶπα, ὅτι κῆπον χαίρεται καθὼς καὶ κατοικία
» Ἄνευ ἐξόδου μηδενὸς καὶ καταχρηστικῶς »
Τοιαύτην λέξι, βέβαια, ἐγὼ δὲν εἶπα. Αὐτὸς
τὴν ἀναφέρει μόνος του. — ἀλλ' ἂν δὲν εἶναι ψεῦμα
Γίνετ' ἡ ἀλήθεια προσβολή; — Ποιὸς ἄνθρωπος μὲ πνεῦμα
Οὕτως ποτὲ ἐβλασφήμησε; — Ἄ Κύριε! ἀλόγως κρίνεις!
Ἐμπρὸς νὰ τρέχη τοῦ νοῦς τὴν γλῶσσαν μὴν ἀφίνης.
Τὸ λειψοπροίκι, Δάσκαλε, ποσῶς δὲν φανερόνει
Ὡς νόησες, τὴν κατάχρησιν, ἀλλ' εἰς τὴν προῖκα ἐνόηει
Διὰ δῶρον τὸ περίσσευμα. — Ἄν εἶπ' ἐγὼ λοιπὸν
Ὅτι κί αὐτὰ συνέχονται στὸν χρονικὸν μισθὸν,
Καὶ τοῦτο, σὺ τὸ ἐξέλαβες ὡς μίαν μου προσβολήν,
Σφάλμα μέγαλον ἔκαμες, διότι οὐδεμία ἐνοχήν
Ἐκεῖνος ἔχει ὁποῦ μισθὸν ἀδρότατον λαμβάνει,
Ἐξ ἐναντίας εἶν' ἐνοχὸς ἐκεῖνος ὅστις κάνει
Ἀσκέπτως χορηγήματα, χωρὶς νὰ λογαριάζη
Τοῦ τόπου τὴν κατάστασιν — πῶς ὁ λαὸς στεναίξει!
Ἄν δέ τῶν Ἄγγλων τοὺς μισθοὺς εἶπα τριπλοῦς ἀκόμη,
Δὲν εἶναι ψεῦμα, Κύριε μου! — τὸ ἠξεύρει ἡ κοινὴ γνώμη!
Οὔτε δι' ἄλλο ἐτέθησαν αἱ δεκατρεῖς χιλιάδες
Ὡς ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, παρ' ἵνα μὴ καυγάδες
Στὸ μισθολόγιον γίνωνται διὰ τινὰς μισθοὺς,
Ὅποῖους πρέπει νὰ δίδωμεν διπλοῦς τε καὶ τριπλοῦς!!

Λάχανα εἰν φυτεύονται στὸν κήπον, ἢ τί ἄλλο,
Καθόλου δὲν τὸ ἐξέτασα — Μὲ φαίνεται, ἂν ὕεν σφάλλω
Ὅτ' εἶναι τοῦ Πρυτάνεως ἴδιον αὐτὸ καθήκον.

Ποιμὴν καλὸς, τὰ ποίμνια του φυλάττει ἀπὸ τὸν Λύκον!

Ποτὲ δὲν ἀμφιβάλαμεν ὅτι πολλὰ φροντίζει

Τοῦ Γυμνασίου τὰ πράγματα καλῶς νὰ κανονίζη,

Ὅστε κανεῖς νὰ μὴ ἤμπορῇ κατάχρησιν νὰ κάνη

Ἀλλὰ κί αὐτὴ ἡ Κυβερνήσις ἀφέλειαν νὰ λαμβάνη.

Γεωρ. Τοῦ κήπου διὰ τὰ λάχανα ἐφρόντισε νὰ εἰπῇ;

Μετ. Χλευαστικὰ ἀπσκρινεται δι' αὐτὴν τὴν προσβολή! —

Τετάρτην πάλιν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν νομίζει

(Καὶ φαίνεται ὅτι μάλιστα διὰ τοῦτο μᾶς ὑβρίζει)

Διότ' εἶπαμ' ὅτι ἐσύνθεσε γραμματικὴν, ἢ ὁποία

Ἄν ἔλειπε, θὰ ἔχανοντο τὰ δύστυχα παιδιὰ!

Ἀλλὰ τὸν ἀπαντήσαμεν, δεικνύοντες ὅτι αὐτὸς

Οὐτ' ἐγχειρίδιον διὰ παιδιὰ νὰ κάμ' εἶναι ἱκανός.

Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν νὰ ἰδοῦμεν τὴν αἰτίαν

Διατὶ καὶ πέμπτην ἀριθμεῖ σ' αὐτὸν κατηγορίαν.

» Ὁ Μεταπράτης, γενικὸν Διευθυντὴν (φρονάζει)

» Τῆς δημοσίας παιδείσεως τολμᾷ νὰ μὲ ὀνομάζη!

Κί' ἐδῶ ὁ σοφολογιώτατος με μέγα θαυμασμόν

Τὸν ἀναγνώστην ἐρωτᾷ » ἂν εἶναι δυνατόν

« Νὰ μὴν ἠξεύρομ' ὅτι αὐτὴν τὴν γενικὴν παιδείαν

» Διευθύνει μόνη ἡ ἐπιτροπή! » Καὶ κράζει εἰς μαρτυρίαν

Τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ μέλη τῆς αὐτᾶ

Κί' ὁμοίως τῆς Κυβερνήσεως ὅσοις τὰ μυστικά

Κί' ἀπόρρητα γνωρίζουσι, νὰ εἰποῦν ἂν ἐρωτηθῶν

Διὰ τῆς παιδείας τὸ σύστημα, ἢτ' ἂν ποτὲ ἐζητήθῃ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ γνώμη τοῦ Πρυτανεως! Ἐάν εἰς διετίαν
 Ἐπέτυχε επικύρωσιν, ὡς Πρύτανις, κάμμίαν
 Εἰς τὰς προτάσεις του ποτὲ, ὁποίας κ' ἐκτὸς κί ἐντὸς
 Τοῦ Πανεπιστημίου μας ἐνέκρινεν αὐτός!
 Καὶ τέλος μὲ παράπονον » χωρὶς κενοδοξίας »
 Δέγ' ὅτι ἂν ἦτον διευθυντὴς τῶ ὄντι τῆς παιδείας
 » Στὸς παρελθόντας χρόνους τρεῖς, διάφορος πολὺ
 » Ἦθελον ἢ κατάστασις τοῦ ιδρύματος βρεθῆ!

Γεωρ. Τί νὰ σ' εἰπῶ Γεωργάκη μου! πολλὴν ἀβελτηρίαν
 Εὕρισκω εἰς ἄνδρα Πρύτανιν, ἐάν κατηγορίαν
 Ἐκρινε, διότι Διευθυντὴν ὠνόμασες αὐτόν.
 Κρίσις τοιαύτη, ἐξάπαντως, δὲν ἔχει λογικόν!
 Μετ. Μ' ἄλλον σκοπὸν ἔγραψ' αὐτὰ, ἀγαπητὲ Ἀποστόλη.
 Τὰ τῆς παιδείας ιδρύματα, καθὼς ἤξεύρουν ὅλοι,
 Εἴν' εἰς κακὴν κατάστασιν, λοιπὸν τὴν βεβαίονει,
 Ἄλλ' ἐνταύτῳ κοινολογεῖ, κεῖς ὅλους φανερόνει
 Ὅτι ἡ αἰτία δὲν εἶν αὐτός, ἀλλ' εἶν ἡ Ἐπιτροπὴ
 Ἦτις καὶ κάθε ἐκπαίδευσιν διευθύνει μοναχῆ.
 Διὰ τοῦτο κί ἐβεβαίωσε » χωρὶς κενοδοξίαν »
 Ὅτι ἐάν ἦτον ἀληθῶς σ' τὴν γενικὴν παιδείαν
 » Τὴν τριετίαν ὀλόκληρον αὐτὸς ὁ Διευθυντὴς
 » Παράπονον ἐναντίον του δὲν ἤθελ' ἔχει οὐδεὶς!

Γεωρ. Ὅλα τὰ πταιίσματα λοιπὸν, τῇ Ἐπιτροπῇ προσάπτει
 Ἐν ᾧ ἑκατὸν κί ἐξήκοντα τὸν κάθε μῆνα χάπτει!
 Μετ. Εἶναι συνέπεια φανερὴ. Ἄλλη ἐξουσί' ἂν διευθύνῃ
 Κεῖς τὰς προτάσεις του ποτὲ τὴν κύρωσιν δὲν δίνει.
 Αὐτὸς δὲν ἔχει πταιίσμεν

Γεωρ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
 ΚΟΥΣΣΕΙΟΥ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
 Με συγχωρεῖς. Μεγάλο

ἔχει κ' ἐκεῖνος πταίσιμον! Κι' ἂν ὄχι διὰ τι ἄλλο,

Ἐπειδὴ τότε, ὡς Πρύτανις, ἔπρεπ' εὐθύς νὰ εἰπῆ,

ἽΟτι ἐὰν ἡ γνώμη του δὲν γίνεται δεκτὴ

Καθ' ὅσα ἀναγκαιότατα νομίζει εἰς τὴν παιδείαν
(Ἄς τόλεγε τοῦλάχιστον καὶ διὰ φιλοτιμίαν!)

Πρέπει νὰ αἰτήσῃ παρευθὺς καὶ τὴν παραίτησίν του
Διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἔλεγχος εἰς τὴν συνειδησίν του·

Ἄν ἤθελ' οὕτως πορευθῆ μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν

Κάμμιας λογῆς δὲν ἔμενε κεις' τοῦτον ἐνοχὴν.

Τώρα τοῦ λέγουν » τὰδικὸν εἶν' ὄλον ἰδικόν σου

» Ἄν οὐδεμία ἐπικύρωσαν ἐκ τῶν προτάσεών σου.

» Ἡ Ἐπιτροπὴ ἂν τὰς ἔρριψε μὲ τρόπον σιωπηλόν

» Σημεῖον ὅτι δὲν ἀξίζαν οὐδ' ἓναν ὀβολόν! —

Ὁ Γέρον Σείτων, ἂν κι' ἀργά, ἐγνώρισ' ὁ καυμένος

Τὸ πόσο εἰς τὰς ἐλπίδας του εὐρέθη ἠπατημένος!

Μὰ τί νὰ κάμῃ; τί νὰ εἰπῆ ἄφ' οὔχε συμφωνήσει

Πενταετίαν ὀλόκληρον; Ἀνάγκη νὰ σιωπήσῃ.

Μετ. Ἄς παύσωμ' Ἀποστόλη μου. Ἀρκεῖ ὡς ἐδῶ. Δὲν θέλω

Νὰ εἰπῶ καὶ τ'ἄλλα Ἄς μείνωσι Ἐπειδὴ ἐὰν καὶ μέλλω

Νὰ δώσω νέαν ἀπάντησιν εἰς νέαν λογομαχίαν,

Δὲν πρέπει εἰς ἐνδειαν νὰ εὐρεθῶ, θέλ' ὄπλων εὐπορίαν.

Ἐγὼ σκοπὸν δὲν εἶλαδα, κυρ Βῶεν, νὰ σὲ προσβάλλω

Οὐδὲ χολὴν ἐξήντηλσα, ἀλλ' ἓνα (καὶ μεγάλο)

Παράπονον ἐξέφρασα, ἀκούων τὸ πῶς οἱ ξένοι

Καὶ διὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ ὀρίζουν τί θὰ γένη!

Παρατηρήσεις ἕκαμα λοιπὸν, νὰ δικαιώσω

Τὸν δυστυχῆ τοῦτον λαόν, κι' ἀπάντησιν νὰ δώσω

Στὰς ὅσας ὕβρεις ὁ Ἀρμοστής, ἄνευ τινὸς αἰτίας

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΟΥ ΚΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μᾶς πρόσαψ' εἰς τὸν λόγον του μετὰ πολλῆς πικρίας
Παίζων, τὸν κῆπο οὐνόμασα, καὶ τὴν γραμματικὴν,
Καὶ τὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα - ἀλλ' ὄχι μὲ χολὴν
Τοῦ Ἀριστοφάνους διάδοχον, ἀν μ' ἔκανεν ἡ φύσις,
Ἦθελα, κύριε Πρύτανι, κί ἐγὼ συνθέσει ἐπίσης
Με « διεφθαρμένην διάλεκτον » καὶ κάποιαν κωμωδίαν
Λαμβάνων ὡς ὑπόθεσιν τὴν δημοσίαν παιδείαν.
Τὰς ἐξετάσεις μάλιστα πρὸ τριῶν ἤδη χρόνων
Ὅτε τὸ πρῶτο ἐκάθισες σ' τὸν ὑψηλὸν σου θρόνον!
Ἀλλὰ τὴν πενιχρότητα γνωρίζων τοῦ νοός μου,
Τὸ, σαυτὸν γνῶθι, πώποτε, δὲν ἔλειψ' ἀπ' ἐμπρός μου
Καὶ τοῦ Σωκράτους τὸ ρητὸν » Τοῦτο γινώσκω μόνον
» Ὅτι δὲν ξεύρω τίποτε » Ἐκ τῶν ἀρχαίων μου χρόνων
Ἐλαβα πάντα πρὸ ὀφθαλμῶν. - Καπνὸς κί ἀλάζονία
Πώποτε δὲν εἰσχώρησαν ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ. —
Ὅποταν τὸν φιλόσοφον, ὠνείδιζον τινὲς
Εἰπόντες ποῦ ἐβαρβαρίζε (καθὼς ἐσὺ μοῦ λές)
« Ἐγὼ τῷ λόγῳ (ἀπήντησε,) Σεῖς δὲ κατὰ τὸν τρόπον »
Ὁμοίαν λοιπὸν ἀπόκρισιν σοῦ δίδω χωρὶς κόπον!
Δὲν σὲ λανθάνει, ὁ Ἐμπειδοκλῆς, τί εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ὅστις » δὲν δύναμι' ἔλεγε, ἄνδρα νὰ εὐρῶ σοφόν »
» Τὸν γὰρ ζητοῦντα τὸν σοφόν, αὐτὸν πρότερον δεῖ
» εἶναι σοφόν, ἀπήντησε! Πόσον διδακτικὴ
Τοῦ φιλοσόφου ἡ ἀπόκρισις! — Ἄλλ' ἄρα τὸ ἐννοοῦμεν;
Ὅχι, σοφὲ διδάσκαλε. Ἡμεῖς φιλονεικοῦμεν
Περὶ Γαϊδάρου τῆς σκιάς! Συγγνώμην σοῦ ζητῶ,
Τὸ μέτρον ἀναγκάζει με, ἀπλῶς νὰ ἐξηγηθῶ!
Μὴ, τὸ λοιπὸν, μὴ μέμφεσαι μηδὲνα ἀν δὲν νοήσης -

Νόησον πρώτα, κί' ἐφῄξῃς; ὀνειδίξ' ἂν θελήσης.
Τὸ « λάλει ἄ δεῖ, κί' ὀπότε δεῖ, κί' ὑπὲρ ὧν δεῖ » νομίζω
Ὅτι ποσῶς δὲν ἀγνοεῖς. Λοιπὸν σοῦ τὸ ἐνθυμίζω
» Ἴνα μὴ ἀκούσης ἄ μὴ δεῖ »! - Ὡραῖον τὸ γνωμικόν!
Καθώς » τὸν μικρὰ πράττοντα, μέγα φρονεῖν, δεινόν!
Στὸν σάκκον, κύριε Πρύτασι, ποῦ ὀπίσωθεν φορεῖς
Με προσοχὴν ἐξέτασον τὰ χρέη σου διὰ νὰ εὐρῆς.
Ἡ ξέναις ἔγνοιαις, εὐκόλα, σὲ κάμνουν νὰ γηράζῃς,
Ἐν ᾧ καλλίτερον ἤμπορεῖς τὸν νοῦν νὰ διασκεδάζῃς
Με πράγματι ἄλλα εὐάρεστα ποῦ τὴν καρδιὰ ἱλαρόνουν
Καὶ ἀπὸ φροντίδας μάλιστα τὸν νοῦν ἐλευθερόνουν! —
Τῶν ἀλλοτρίων, μὴ μεριμνᾷς, ἐνὸς ὑπάρχει χρεῖα,
Νὰ πρυτανεύεται καλῶς ἡ δημοσία παιδεία!
Τοῦ Ἰουβενάλη τό ῥητὸν μὲ τὸ ὁποῖον σφραγίζεις
Τὴν ἔκθεσίν σου τὴν σοφὴν, καὶ πάλιν διὰ νὰ ὑβρίζῃς
Ποσῶς δὲν ἐφαρμόζεται. - Δὲν εἶναι δυνατόν.
Ὁ κολοῖος νὰ συγκριθῇ μὲ τὸν ὠκύν ἀετὸν
Βραγχώδης ἂν ἀντήχησε εἰς τὰ ἀτενῆσου ὠτία.
Ὁ Μεταπράτης, Δάσκαλέ! ἀνάγκη μηδεμία
Τόσον πολῦτιμον καιρὸν διαβάζοντας νὰ χάνῃς
Καὶ τὴν ἀρίστην σου ἀκοὴν εἰς κίνδυνον νὰ θάνῃς!
Ἀλλ' ἀντιφάσκεις, Πρύτασι, κ' εἰς τοῦτο προφανῶς.
Ἄν σ' ἐνοχλοῦσε, διατὶ λές, ὅτι ἐβδομαδικῶς
Αὐτὸν ἀναγινώσκοντας διεσκεδάζεις πολὺ; —
Διασκεδάσεις κ' ἐνόχλησεις, ὑπάγουσι μαζύ;
Ἄν οὕτως συλλογίζεσαι σ' ὅλα τὰ πράγματά σου
Σὲ μακαρίζω! εἰς εὐτυχῆς διὰ τὴν δίκαιοιάν σου!
Πρέπει νὰ παύσω· ἀλλὰ πρωτοῦ με συγχώρεις νὰ εἰπῶ

Ὀλίγα τινα Κύριε μου, διὰ νὰ σέ συγχαρῶ.
 Ἡ τῆς Βουλῆς ἀναβολὴ διὰ μίαν ἑξαμηνίαν
 (Κι' ὁ θάνατός της ἐφεξῆς) σ' ἀφήνει εἰς ἡσυχίαν.
 Τὰς τετρακόσιας λήτρας σου, οὐδαίς, καθόλου ἐγγίξει
 Θέλεις τὰς ἔχει ἀδιάκοπα κι' ἀν' ἐρέχη εἴτ' ἀν' χιονίζη!
 Δὲν γνῶρίζ' ἡ Συνέλευσις ὅτ' ἦτον βλασφημία
 Τὸ νὰ συλλάβῃ στοχασμὸν νὰ κάμῃ οἰκονομία!
 Ἄλλ' ἐγκλημ' ἀσυγχώρητον εἰργάζετο μ' αὐτήν,
 Καὶ δὴ ὁ Ἀρμοστής τὴν λύτρωσε μὲ τὴν ἀναβολήν!
 Ὡρίμως πρέπει νὰ σκεφθῇ ὅπως τὰ δέοντα πράξῃ,
 Ἀπὸ μεγάλου κίνδυνου, αὐτὴν διὰ ν' ἀπαλλάξῃ.
 Χαίρου κι' ἀγάλλου τὸ λοιπὸν, Ἐγὼ δὲν σέ φθονῶ,
 Τοῦ δυστυχῆ ταῦτον λαόν, καὶ κλαίω καὶ συμπονῶ!
 Ἐκ τῶν σῶν, μόνον, ἔμαθα τὰ σὰ, διότι οὐδεμίαν
 Οὐδ' ἔχθραν ἔλαβα μ' ἐσέ, οὐδὲ ποσῶς φιλίαν.
 Τώρα σ' ἀκούω φιλέλληνα! ἀν' οὕτως ἔχη, ἐγὼ
 Τὴν ἄκρα εὐγνωμοσύνην μου δι' αὐτὸ σοὶ ὁμολογῶ.
 Ἄλλ' ἡ Ἑλλάς, ἀλλοίμονον! Ἐγνώρισε καὶ φίλους
 Οὓς τινὰς ἔλαβ' ἔπειτα ἐχθρούς της πασιδήλους!
 Δὲν λέγω ταῦτο ὡς πρὸς ἐσέ, μόνον θρηνῶ δι' αὐτὰς
 Τὰς δυστυχίας ποῦ ὑπέφερεν ἐσχάτως ἡδὴ ἡ Ἑλλάς!

Τυπογραφεῖον Ἑρμῆς Χ. Νικολαΐδου Φιλαδέφειας.

ΕΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΓΟΥ

ἠδὲνα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΗΜΟΥΣΣΟΛΩΝΕΟΥΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.52.414.0024